

Megjelen minden második napon
kedd, esütörtök és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoralja-Ujhely, főter 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknek minden garmond szó
4 fill., vastagabb betűkkel 8 fill.

Nyilttérben minden garmond sor 30 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

ifj. Meczner Gyula
főszerkesztő.

Biró Pál
felelős szerkesztő.

dr. Hám Sándor
főmunkatárs.

Előfizetési ára:

Egész évre 12 korona, félévre 6 kor,
negyedévre 3 kor.
— Egyes szám ára 8 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknek minden szó után
2 fill. Petit betűnél nagyobb, avagy disz-
betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések
termérték szerint egy négyszög centim.
után 6 fill. — Állandó hirdetéseknek ár-
kedvezmény.

Bernáth Béla beszéde.

— március 21.

Ki ne ösmerné azt a szeretet-
reméltó, kedves embert, aki min-
denkinek „kedves” barátja és akit
mindenkinek kedves barátjának tart,
ki ne ösmerné Bernáth Bélát a
mádi választókerület képviselőjét.

De nem is erről akarnánk szó-
lani. Hiszen egy népképviselőnek
nem éppen a személyes vonatko-
zások adják meg az értékét, nem
ezek az előnyök azok, amelylyel
egy népképviselő a választói sze-
retetét kiérdemli. Ezzel még nem
rótta le azt a kötelességét, amelyet
a mandátum becse, a hazájáért
kötelessége reá hárít.

Am Bernáth Bélának olyan sze-
rencsés az egyéni természete, hogy
amint a személyes érintkezésben
lebilincsel, éppen úgy teljes hevü-
llettel és lelkesedéssel felkarolva a
kerülete érdekeit, a kötelességérze-
tének nemes tudatával köti le
azokat, akik benne oly szívesen és
hüségesen megbíznak. Mondanunk
sem kell, hogy Bernáth Béla mi-
lyen téren mozog a legsikeresebb-
ben. Azon, amelyre vállalkozott.
És ez az ő egyéni természetén felül
az ő politikai értéke is. Mint hegy-
aljai szőlőbirtokos és mint a Hegy-
alja egy nagy emporiumának képví-
selője ott, ahol a mi szűkebb hazánk
sorsát intézik, ezt az érdeket
minden lehető alkalommal a leg-
erélyesebben, a legnagyobb tüzzel
védelmezi. Mindenkor okosan és
alkalmaszerűen.

Mint a szabadelvű párt egyik

közgazdásza, a Hegyalja érdeké-
ben a minap is szép és magvas
beszédet mondott a parlamentben,
amelynek főbb és kiemelkedőbb
részét a következőkben adjuk:

Szőlőink felújítása már eddig oly
örvendetes mértékben emelkedett,
hogy ez idő szerint a legfontosabb
feladatok egyikét képezi a szőlő s
bor értékesítésének helyes megoldása.
Hogy pedig az elérhető legyen, szük-
séges első sorban a borgazdaság in-
tenzivebb művelésére áttérni, az en-
nek alapját képező helyes borkozelést
a nép rétegeivel megismertetni. Arra
kell tehát törekednünk, hogy kellő
képzettségű s a borkozeléshez értő
pincemesterekkel rendelkezünk.

(Szövetkezetek.)

A szövetkezetek s pince-egyletek
azonban e hivatásuknak csak akkor
fognak teljesen megfelelni, ha a szö-
vetkezeti tagoknak borokra előlege-
ket adhatnak. Ehhez azonban szük-
séges oly törvényes intézkedés, hogy
a kapott előlegre nézve a szövetke-
zet minden más hitelezővel szemben
elsőbbséggel bírjon.

Ily intézkedések, mint Francia-
országban, nálunk is bevalónak, mert
a borüzlet pangása esetében a termelő
borait nem volna kénytelen elpocés-
kolni s értéken alul eladni, s ez fo-
kozná a bor értékét.

(Borvám.)

A bor értékesítésének legnagyobb
akadálya az olasz borvám-klauzula tör-
vénybeiktatása (Elénk helyeslés) s a
tiszelt kormányunk mindent meg kell
tennie, hogy ezen borvám-klauzula el-
töröltessék, illetőleg, hogy az olasz
borvám tetemesen felemeltessék. (He-
lyeslés.) Köztudomású, hogy az olasz
bor mily nagy mennyiségben jön be
hozzánk, nevezetesen az olasz kor-
mányunk Fiuméba kiküldött borászati
megbizottja jelentése szerint Olaszor-

szág borkivitele Ausztria-Magyaror-
szágba a borvám-záradék következté-
ben 1892-től 1900-ig terjedő időben
átlag évi 1,051,059 métermázsa volt s
az összes bevétel 97,2 százalékát tette
ki, s így nagyon is érthető, hogy
Olaszország mily nagy súlyt helyez az
olasz borvám-klauzula további fenn-
maradására.

Ez azonban a mi rovásunkra megy,
mert az olasz borok igen erősen van-
nak szeszelve s igen alkalmasak a mi
borainkkal való háziasításra, s mint
ilyen, a mi boraink értékét leszorítja
elannyira, hogy ma a termelő borait
egyéltalán eladni sem tudja. Így nem
szabad megengednünk, hogy idegen
olcsó borok kis vámmal mellet ide bebo-
csátassanak s a mikiváló borainkat
értéktelessé tegyék. (Ugy van!)

Minden bortermelő állam ezen
fontos közgazdasági ágának megmen-
tésére mindent megtesz s elkövet min-
dent, hogy a szőlőtermelést s borker-
kedelmet megkönnyítse. Francia-
ország eltörölte a borvám-adót s be-
hozta a kedvezményes forgalmi adót.
A mostani borüzletünk pangását figye-
lembe véve, igen indokolt volna, amint
ezt már mult felszólalásomban is sür-
gettem — hogy a borvám-adó nálunk
is leszállítsassék (Igaz! Ugy van!) s
nem tartom méltányosnak, hogy a szö-
lősgazda azon bormennyiség után, a
melyet saját házi szükségletére fordít,
adót fizetni tartozzék. (Az sem helyes,
hogy a szőlősgazdák a törkölyből s
gyümölcsből bizonyos mennyiség ere-
jéig szeszt adómentesen nem főzhet-
nek. (Ugy van!) a baloldalon.)

(Hamis borok.)

Legnagyobb borkiviteli piacunk
Ausztria s a borkereskedésünkre igen
nagy hátrány, hogy Ausztriában a
műborgyártás még tiltva nincsen;
Ausztriának a köztünk fennálló viszo-
nosságnál fogva a műbortörvényt meg-
hozni kellett volna, mert itt nagy az
alkalom, hogy a mi törvényeink kiját-

szassanak. Fordulnak elő esetek, hogy
Ausztriába üres gönczi hordók szállít-
tatnak ki, minek más célja nem lehet,
minthogy ezen hordókban más termé-
zetű borok tokaj-hegyaljai borok gya-
nánt adassanak el.

A Budapesti Hírlap egyik cikké-
ből olvassa szónok, hogy:

„Valóságos gyártelepek vannak
Triesztben, amelyek a mesterséges
borok gyártásával foglalkoznak. Az
egyik telep Trieszt külvárosában, Bar-
colában van. Itt gyártják a tamarind-
bort és egyéb belföldi jellegű műbort.
A másik telep a szabad kikötőben
van, ahol a külföldről importált, illetve
a külföldre szánt bort pancsolják a
cs. kir. közraktáraktól bérelt raktári
helyiségekben.”

Németország 1901. évi október
hó 1-én léptette életbe az új bortör-
vényt, mely sokkal szigorúbb, a bünté-
tés maximuma egy évig terjedhető
togházbüntetés- és 15,000 márká pénz-
büntetésben van megállapítva. Szük-
ségesnek tartanám, hogy a borellen-
őrzést nálunk is állami közegek tel-
jesítsék.

(Viharagyúzás.)

A költségvetésben a jégverés el-
len való védekezés céljából felállít-
tandó viharagyútelepek berendezése
érdekében teendő hivatalos utazások
költségeire és szakközvegek rendkívüli
szolgáltatásainak jutalmazására 80.000
korona fel van ugyan véve, de kivá-
natosnak tartanám, hogy a jelző-ál-
lomások felállítására is egy bizonyos
összeg vétessék fel, mert a gyakor-
lati tapasztalatok azt bizonyítják,
hogy valahányszor kellő időben kezd-
ték a lövöldözést, mindig sikerült a
jégképződést megátolni, de az is
megtörtént, hogyha későn kezdtek a
védekezéshez, a jégverés bekövetke-
zett, s hogy ez elő ne fordulhasson,
szükséges a jelző-állomások felállítása,
hogy idejében a jelt megadhassák.
(Helyeslés.)

Amott megy büszke léptekkel a
vállas, széles mellű férfiú . . . gazdag
ember, de még gazdagabb akart lenni
tehát csalt; s bár szívesen áldozta
volna fel vagyonát, hogy ide ne ke-
rüljön, az igazság utolérte s ha eddig
nem volt elég pompás palotája, most
meg kell húzódnia szűk cellájában.

Utána megy egy kis ember. Arc-
vonásai nemesekek, kezei finomak, fehé-
rek: országos betörő s többszörösen
visszaeső bűnös, aki ámulatra ragadta
hallgatóit költői hasonlatokban gaz-
dag védő beszédével. Azzal mentette
magát, hogy praedestinálva van a
bűnre, mert a társadalomban csak
szégyen, megvetés vár reá és a két-
ségbeesés új bűnbe sodorja.

Lányos arcu suhanc jön mögötte,
ki öcsését ölte meg, mert egy lányt
szeretett. Egyszerű paraszt eszével és
naiv lelkével ügyetlenül, de őszintén
vallotta be: „Bűnös vagyok, mert a
saját véretem öltem meg, de bár in-
kább ő szurt volna le engemet!” és
sirva fakadt bírái előtt.

Egy cigány cellája ablakából néz
ki, keservesen, meg van láncolva,
mert már négy ízben akart öngyilkos
lenni. A börtön levegője kétségbejéti.
A szabadság neki éltető eleme, ha ezt
elveszik tőle, belehal. De a szabad
levegőn hidegvérrel rabolt ki egy
szegény asszonyt és félholtra verte.

A férfiak után a nők következ-

TÁRCA.

A baba.

Irta: Nadeau, fordította: Beöthy László.

A dalárda ma esti hangversenyén
szavalja: Hönsch Ica.

Porcellánból volt a baba,
A szeme nagy, csodálkozó,
Orrára csüngött a haja,
Az arca rózsás és bohó.
Ha megnyomták beszélgetett,
Azt mondta hogy: papa, mama,
Élni és meghalni teveled
Te kedves, bolondos baba.

Milyen örömmel öltöztettem,
Fecsegettem, játszottam véle,
Mosdattam és sétálni vittem,
Hogyha itt volt az ideje.
Lassan-lassan fölcsoperedtem,
Azt mondták rám, hogy nagyleány,
Hanem azért el nem feleltem:
S szerettem nagyon a babám.

Már tizenöt éves lehettem,
S mind hosszabb, hosszabb lett ruhám,
Babámat szépen fölneveltem
És vigyázva, féltve gondozám;
Amikor ezért kinevettek,
Elsírtam szívem bánatát
S nem mutatva bút, keservet,
Szívemre vontam a babát.

Egy este, hogy aludni mentem,
Áthallik a papa beszéde:
„Leányomnak férjet kerestem,
Mert ez a nő rendeltetése.”

Cousinom volt, ki kezemet kérte,
Égő, édes szerelmi vágygyal,
S örülve titkon, majd meg félve,
Tanácskoztam a babával.

Egész meg voltam zavarodva,
Hullattam sűrű könnyeket,
De el volt vetve már a kocka:
Igen babám, férjhez megyek.
Cousinom szép, mindenki látja,
S nekem is tetszett volna tán,
De volt egy szörnyű nagy hibája,
Hogy nem szerette a babám!

Eddig csak képezetben,
Óh higgyék, higgyék el nekem,
Óhajtván, félve, csak sejtettem,
Hogy mi az igaz szerelem.
Szívembe nem lopódzott még be
Édes, búbájós boldogsága,
Reszketve néztem hát elébe,
S nem gondoltam csak a babára.

De midőn másnap reggelen
Tekintete szemem kereste
S kezébe reszketett kezem,
Az első csókot akkor kérte,
Édes sejtés szökött szívembe; —
Közöttünk rózsák illata,
S először, esküszöm az égbe,
Egyedül maradt a baba.

Reá figyeltem szívdobogva,
Felindulásom egyre nőtt,
Míg megtanított sok titokra,
S elém festette a jövőt.
Hallgattam őt álmodva — ébren,
Míg hajolt suttogva reám,
S lassan-lassan észrevétlen
Elfelejtettem a babám.

Óh mily édes így kettesben élni,
Igen, igen most érzem,
Ha átölel a büszke férfi
S szerelemről beszél nekem.

Szeretve egymást mindörökre,
Feledve a világ baja,
S feledve bánás, összetörve
Hever sarokban a baba.

Rabséta.

— A Zemplén eredeti tárcája. —

Irta: Gal Lajos.

Ami kinn a világban gonoszság,
bűn, ravaszság, gazság, az csöndes
renddől válik a virágos négyszögű ud-
varon, ahol naponként kétszer lehet
látni a rabsétát.

Szó nélkül lépdél egymás után a
gyilkos, a rabló, tolvaj, sikkasztó,
csaló, parázna, hamisító s annyi más
individuum, akiket egyenlővé tesz a
szürke darócz ruha, holott amíg ide
nem kerültek, nem egyet tátongó úr
választott el a másiktól. Most csak
két lépésnyi tér van köztük, amit a
szabályok irnak elő.

Csak egyhangú kopogásuk hallat-
szik, a mint a nedves kövezeten lépe-
getnek, de beszélniök nem szabad.

Nem fognak, hanem naponként
szaporodnak.

A gonoszság nem ritkul. A bünté-
tés nem apasztja a gonoszok szá-
mát. A béke, a „jogrend” fehér zász-
laja nem tüzhető ki soha a börtön
homlokzatára, mert mindig van lakója.

S mily változatos számban van-
nak itt a lakók!

Kérem a t. miniszter urat, hogy legalább a fontosabb borvidékeken jelző-állomásokat állítson fel.

(A boros hordókról.)

Ha Fiuméba megyünk, tengeri kikötőnkben szomorú kép tárul elénk. Ugyanis egyrészt ott látjuk felhalmozva a sok olasz s dalmát bort, melyet hozzánk behoznak, mi által boraink minőségét diszkvalifikálják s ezt értéktelenítik. Másrészt az azt tapasztaljuk, hogy a dongát, — amelyre nekünk épen a borüzlethez szükségünk van — Franciaországba viszik ki. Ez utóbbinak az a következménye, hogy a hordó-dongák nálunk majdnem még egyszer annyira megdrágultak, mint azelőtt voltak. (Ugy van!)

Felhívom tehát a t. miniszter ur szives figyelmét erre a körülményre is, kérve őt, hogy hasson oda, hogy a kinestári erdőekben az üzem dongafákra is terjesztessék ki, hogy a szőlősgazdák a hordóhoz szükségelt dongafákat méltányos árral szerezhesék be. (Helyeslés.)

(Közös védelem.)

T. képviselőház! Nemesak mi, de az összes államok nagy harcot vívnak, hogy nemzeti őstermelésüket megvédjék s népüknek a megélhetést biztosítsák.

Ne engedjük, hogy a kis- és középbirtokosság vagyonát újból elveszítse s kénytelen legyen a koldusbotot ismét a kezébe venni.

A szőlőtermelésnek meg kell adni a kétszerezett védelmet. Közgazdaságunk egy ága sines az idő szélségeinek, annyi állati s növényi ellenségnek kitéve, mint a szőlőszet. Ezen ágnál a közepes s rossz termések jóval meghaladják a jó termések számát s azoknak évi megmunkáltatása nagy anyagi áldozatba kerül s így nagy védelmet érdemel s nem szabad ezen közgazdasági águnkat más államoknak borai beözönlése által megsemmisíttetni engedni. (Elénk helyeslés.)

(A hegyaljai küldöttségről.)

A t. kormány a múlt napokban meggyőződött arról, — amidőn a Tokaj-Hegyalja küldöttsége előtte tiszteltget s sérelmeit vele közölte — hogy a Tokaj-Hegyalját mily nagy veszedelem fenyegeti, különösen az olasz bor tömeges beözönlése folytán.

Eötvös Bálint: Önálló vámterület!

Bernáth Béla: Ott volt a kapás, kis-, közép- és nagybirtokos, iparos s kereskedő s mindnyájan arra kértük a kormányt, hogy az olasz bor-

nek. Sokkal kevesebb nő van, mint férfi. Az asszonynak csak a nyelve rossz, de bűnre nehezebben vetemedik, mint a férfi s ez vigasztaló tudat.

Amíg a nő minoritásban van a bűn lejtőjén a férfivel szemben, addig nem kell kétségbeesnünk az emberiség sorsa felett. A nő megvédi az erkölcsöket s megmenti a társadalmat.

A nő itt is a szebbik nem. Csinos és tiszta. Gyapjukendőjét izléseesen köti meg fején, szürke ruhája, fehér köténye van, nem divatos szabásu ugyan, de karesu derekát azért el nem fódheti teljesen. Többnyire szegény, bukkott személyek, kiket valamelyik rosszlelkű férfi eleszabit s s aztán kegyetlenül elhagy. A szegényben magára hagyott leány pedig megöli a bűn gyümölcsét. Tehát a bűn szerzője itt is a férfi legalább moraliter. A nő könnyebben is viseli a rabságot, mint a férfi, hiszen egész lényo a megadás, a szenvedés martyr koszorujára alkottatott s annak a szegény szerencsétlennek, aki eszabítás által nyomorba döntve, sokszor az éhhalállal küzdve, bűnre vetemedik, jól esik a vezeklés a csendes falak között, ahol egy sem különb, mint ő, ahol senki sem veti szemére szegénységét, mert mindenkinek meg van a maga gyalázata!

Amott egy kis gyermek gögicsél anyja karján; a gyermek követi rabságában, mert anyatej nélkül még elveszne a szegény. s nem érzi a börtön szegénységét, nem fáj neki a

vám tetemesen felemeltesék s borunk kivitele a többi államokkal, nevezetesen Német- és Oroszországgal szemben megkönnyíttessék.

Maga a kormányelnök ur oda nyilatkozott, hogy ismeri bajainkat, hogy a mostani állapotok nem maradhatnak fenn. Remélem, hogy a t. kormány mindent meg fog arra nézve tenni, hogy a Tokaj-Hegyalját fenyegető nagy veszélyt elhárítsa; mert a Tokaj-Hegyalja bortermelését csak úgy tudjuk megvédeni, hogyha az olasz borvám tetemesen felemeltetik.

T. képviselőház! A miniszter ur a közgazdaságunk szőlészeti és borászati ágát nagy előszeretettel kezeli s ennek fejlesztéséről s előmozdításáról minden irányban gondoskodik, az ország ezért neki hálás elismeréssel tartozik.

En, ki e téren az ő működését ismerem, nemes törekvéseit méltányolni is tudom s teljes bizalommal lévőm irányában — a költségvetést elfogadom. (Elénk éljenzés a jobboldalon. A szónokot számosan üdvözlük.)

A vizsgálat.

— Tizenharmadik és tizennegyedik nap. —

Sátoraljanhely, márc. 22.

A vizsgálattal ma már valósággal mint egy korrajzzal foglalkozhatunk. És elmondhatjuk, hogy immár két nappal újra idősebbek lettünk és jó lsten tudja hányszor ilyen két nap kell még ahhoz, hogy ezt a komédiás kort levázzolva lássuk a maga meztelen valóságában, szőrtől-börtől megfosztva minden bordáját felismerve a maga hideg esontvázával.

Minő mérhetetlen feladat egy közéletre ezt a sorvasztó huzalkodást végig kálváriázní és minő esodálatos erő kell ahhoz, hogy egy objektív bíró ezt a nagy vázat apróra, minden „undorító” porcikájával végig szemlélje, végig vizsgálja.

Tudósításunk a csütörtöki és pénteki napról a következő:

Szentgyörgyi Vilmos: Reggel 9 óra tájban látta, amint a Buza-pártiak 4 szekeret, amelyen Dókus-párti jelvényekkel ellátott szavazók ültek, cipelték a Vadászúrt felé, a Széchenyitérén lévő Szakácsy cukrászda előtt voltak már, amidőn a választókat erőszakkal huzták le a szekerekről. Ugyanekkor látta, amint val. elnök, a rendőrkapitányval e jelenetek színhelyére sietett és ott a tömeget a csendre és rendre

büntetés, mert az anyatej édes — a börtönben is . . . A humanus törvény gondoskodik a rab-anyáról, jobb táplálékot juttat neki, mert ő kettőért eszik, ha szoptat.

Irgy szemekkel néz az anyára az utána jövő szép fehér areu rableány (ledér pincéző, ki szeretkezés közben duzzadt tárcát lopott) s kéri szemekkel néz a börtönörre, s ha az néha megengedi — tudja már mit kér a leány — visító örömmel ragadja magához a kisdedet. A börtönör ilyenkor mosolyog, hiszen ő is családapa s a börtönben is többet szabad az asszonyfélenek, mint a férfinak.

Es így tovább!

Az emberi bűn minden fajtája, ez emberi szenvedély minden fekélye összegyűjtve van itt. De a szemlélő nem lát mást, mint egyforma, szürke embersort. Csak az ör kivont szuronya mutatja, hogy ez a büntetés a megtorlás helye.

Künn zord ősi eső sárossá teszi az udvart, a levegő csipős, hideg: de a rabok, mint a kaliból kiszabadult madarak futnak ki celláikból, a levegő jól esik nekik, ha hideg is, ha zord is, mert a szabadság édes testvére!

Néhány négyszög méter az egész udvar s mégis egész kis világ, telve a legrémítőbb drámákkal, a romlás, gonoszság és bűn százféle típusával. Mennyi fájdalmat, mennyi könnyet, mennyi keserűséget, szegényt és gyalázatot zárnak el a magas sárga fa-

figyelmeztette. Ennek azonban nem lett semmi eredménye. Azt határozottan állíthatja, hogy val. elnök szeme láttára sem választókat a szekérről le nem húzott, sem a tolljelvényeket ki nem cserélte, véleménye szerint ilyenmit nem is tehetett, mert széjjel tépték volna. A Buza-pártiak tömegesen és egyenként folytonosan terrorizálták a Dókus-pártiakat.

Dr. Szepessy Arnold orvos: látta reggel 9 óra után, amint a Korona-utca szögletén a Weinberger-ház előtt a Buza-pártiak tömege 10-12 Dókuszavazóval és jelvényekkel ellátott választót megtámadott, megrohantak szerencsére egy huszarszavazó közbelépésével egy csapat huszarral, s mintegy 10 pernyi idejébe került, amíg rendet csinálhatott. Tanu mint orvos azért nem távozott a helyszínről, mert a Buza-párti tömeg magatartása oly fenyegető volt, hogy a vérontást majdnem kikérülhetetlennek tartotta. A Dókus-pártiak különben egész napon át a legerősebben voltak terrorizálva.

Gál Mór reggel 10-11 óra tájban jött be a vily-vitányi Dókus párti szekerekkel, ezt már a Kazinczy-utca szögletén kezdték ostromolni a Buza-pártiak, ez a csöcselék-tömeg a Wekerle-téren már egészen megszállta a kocsisorukat, felugráltak, a szavazókat huzogatták le, három szekeret pedig erőszakkal elraboltak és felfelé a Petőfi-utcának elhajtották, megrakva szavazókkal. Tanu a nagy zavargás elől kénytelen volt elhagyni egész kocsisorát, amely 51 szekérből állott és a dohánytözsdebe ment, hogy azután mi történt a szavazókkal, nem tudja, mert ezek elszállásolásáról már nem neki kellett gondoskodnia.

Schwarz Ignác vaskereskedő üzletébe a választás reggelén két ösmérose, két vejejei szavazó, Reposzki és Koleszár jöttek be. Tolljelvényeiket a ködmönök alá rejtve elmondták, hogy ők négyen jöttek be egy szekéren, amikor a Buza-pártiak megtámadták őket, a másik két társuk valahová színték elmenekült. Az üzletébe menekült két ember nem merészelt onnan kifelé, mert az üzlet előtt csoportosulás támadt. A tömeg befelé kezdett tódulni, öten, hatan már be is kerültek, azzal gyanúsítottak, hogy én a Dókus párt javára vesztegetek. A fenyegető helyzet elől a rendőrségre sietve, ott panaszt tettem, szerencsére a lovasság is megérkezett és elriasztotta a vörös tollas tömeget az üzlet elől. A tömegben felismerte Bettelheim Sándort és Hell Jenőt.

Alexander Vilmos könyvkereskedő

lak. Az élet milyen kaleidoszkópja prizmáit vizsgálni kénytelen.

Oh a törvény embere nem lehet idealista, az élet feltárul előtte a maga ridegségében és sokszor érzi, hogy a költő mondása igaz: „Az életet úgy kell venni, amint van: piszkosan!”

Hüvös van, behúzodom hivatalos szobámba, hol enyhe meleget terjeszt a jól befűtött kályha. A meleghez menekülök, szabadulni akarok a rossz benyomástól, amit a rabok látása lelkemben ébresztett. Még nem szeretném egészen elveszíteni idealizmusomat, hiszen idealizmusból választottam ezt a pályát is!

. . . Van-e hát itt idealizmus? . . .

A gyermek mosolygó arca tűnik fel előttem, ki a rab anyának keblén szeretettel esügg s kéjjel szívja az édes anyatejet. . . A szent anyaság után sóvárgó ledér leányt látom, ki azt el nem érheti soha! s ez fáj neki. A mosolygó börtönör jut eszembe, ki maga is szeretettel néz a csecsemőre.

Az igazság egyenlősége, a büntetés egyformasága nyugtat meg, mely utoléri a bűnöst, legyen az akár ur, akár paraszt, akár gazdag, akár szegény! Hát nem idealizmus ez? — nem felemelő tudat az, hogy az emberi jóság, az erény és becsület, aminek a neve igazság is lehet, üldözi a gonoszságot, a rosszat, amit bűnnek is hívunk?!

Nem megnyugtató az, hogy „az ember sár és napsugár!”

és lapkiadó a Rákóczy-utcai üzletéből látta, hogy a bevonuló Dókus-párti szekereket a Buza-párti csöcselék megrohanta, a zászlórudakat kapdosta, azokról a zászlót tépdeste, úgy hogy később a Dókus-pártiak már becsavart zászlókkal és elrejtett jelvényekkel jöttek, hogy felismerhetők ne legyenek. Szitkokkal, köpdősve és gáncsolva üzte a csöcselék a szekereket, felkapaszkodva azokra, így vonultak mindegyre a Wekerle-tér felé. 9 óra tájban, amidőn Schwarz Ignác üzlete elől a huszarság elzavarta a tömeget, már rendezetlenebb haladhattak a Dókus párti szekerek. Tanu üzlete előtt Schön Andor egy Dókus-jelvényekkel ellátott ref papot, aki arrafelé haladt, oldalba lökött, mondván: „Tudja meg ez is, hogy ma választás van!”

Klein Pal kereskedő előadja azt az étkelen és vérengző dühös ostromot, amelylyel egy vak dühvel támadó tömeg a Rákóczy-utcai üzletébe kergette Kozma Antal jesztrebi ev. ref. lelkészt, akit a Dókus párt javára való vesztegetéssel gyanúsítottak és nejt, meg a kántort, akik odajöttek, hogy az Urasztalára valót vásároljanak. „Adjátok ki! Hozzátok ki! Öljétek meg a papot! kiáltották étkelen zajjal fenyegetődve, egyszerre nagy csörömpöléssel az ajtót zúzták be, egyikök a pap fejéről, mely sebtől vértett már, lekapta a kalapot és örömmel mutatta: „Már megbélyegeztük!” A legválságosabb percben szerencsére megérkezett a csendőrszavazó és az őrnagy katonai erővel, akik aztán a lelkészt, nejt és a kántort a felbőszült tömeg dühétől megmentették. Ugyanily értelemben tesz vallomást Klein Lina, Klein Pál testvére, aki ez izgalmas, veszélyes jelenetnél szintén az üzletben volt. Egyik kérdéssel kapcsolatban választástvédő megjegyzi, hogy ez az ügy már bűnügyi vizsgálat tárgyát képezi.

Éhlert Gyula: A választás napján d. e. 10-11 óra tájban a második szavazó küldöttségénél, ahol én mint helyettes küldöttségi elnök működtem, ha jól emlékszem egy szürnyegi parasztember azt a kérelmet terjesztette elő, hogy ne egyenként, hanem csoportonként bocsássuk őket ki, mert inzultusnak vannak kitéve, hogy életük is veszélyeztetve van. Amiről úgy emlékszem írásos jelentést tettünk a vál. elnöknek. A választási eljárás reggel 8 órakor vette kezdetét, ekkor történtek a jelölések s ekkor én a vármegyeház nagytermében voltam s ott maradtam 1/29-9 óráig, mikor is a városházára távoztam el. A jelzett idő alatt, vagyis reggeli 8-1/29-9 óráig val. elnök a vármegyeháza nagytermében volt s onnan ez idő alatt el nem távozott. A délelőtti folyamán a II. küldöttségi teremben egyszer láttam val. elnököt. E vallomással megegyezően vallott Lehoczky Ödön, a II. szavazatszedő küldöttség egyik jegyzője.

Miklóssy István g. kath. esperes lelkész, mint a II szavazatszedő küldöttség elnöke reggel 8 óra előtt jött fel a vál. terembe, ahol már ott talalta a vál. elnököt. Együtt volt vele ottan 3/4 9 óráig, amikor elnök a II. küldöttséget elkísérte a Széchenyi térén lévő Weinberger házig. Akkor az elnökön testhez a lö fekete kabát volt. A délelőtti folyamán elnök egy izben jart lent a II. köldöttségénél. A vejeitei lelkész estefelé panaszkodott arról, hogy a Buza-pártiak bántalmazzák a Dókus-párti szavazókat. A tárgyalási jegyzőkönyvhöz csatolt jelentés felmutatása után vallja, hogy azt a jelentést ő írta alá, de arra határozottan nem emlékszik, hogy azt a délután vagy délelőtti folyamán küldték fel vál. elnöknek.

Puky Árpád: Látta hogy reggel 1/29 óra tájban a Buza-pártiak úgy a Kazinczy, mint a Kossuth utca felől szabadon, zavartalanul haladhattak a Vadászúrt felé. Röviddel azután a Széchenyi téri Weinberger sarokház előtt látta, amint iparos-segéd és iparosokból álló tömeg étkelen lármával és a legmerészebb, kiméletlen erőszakoskodással rohant meg egy Dókus-párti szekeret, amelyen egy protestáns pap kinézésű ember és még vagy 7-8

választó ült, ezek ellenkeztek, védekeztek a támadás ellen, mikor aztán a papot valami bottal, vagy ököllel fején ütötték, úgy hogy az megtántorodott, nem nézhettem tovább tétlenül, közbéletem, de eredménytelenül, abcugoltak, üztek onnan, olyan fenyegető módon viselkedtek, hogy jobbnak láttam menekülni, nem nézhettem tovább a Szakácsy cukrászdába mentem, hogy azután mi történt ottan tovább, azt nem tudom.

Dongó Gyárfis Géza megyei főszámvevő: Én mint akkor a Zemplén szerkesztője el voltam látva passe partout-val és szabadon közlekedhettem az egész városban és abból következtetem, hogy a Buza-part mozgó biz. férfiai valamint a Buza-párti sajtó passe partout-val ellátott képviselői szabadon közlekedhettek, mert velük mindenütt találkoztam. Én már a választás előtt való napon olyan passe partout-t kaptam a vál. elnöktől, amely engemet minden helyen való belépésre feljogosít s a vál. napján reggel 8 óra tájban a vármegyeháza termében ki is állítottattak részemre, valamint a többiek részére is passe partout-kat s én a magamét átvéve abban a hiszemben voltam, hogy az engemet a szavazóhelyiségekbe való belépésre is feljogosít. Így nyilatkoztam Mihályfi József passepartout-val ellátott hírlapíró Buza-párti szavazó előtt, azonban mikor 9 órakor a szavazóhelyiségbe léptem id. Meczner Gyula vál. elnök udvarias hangon távozásra kért fel azt mondván hogy a hírlapírók részére kiadott passe partout nem jogosít fel a vál. helyiségbe való belépésre. Reggel a bevonuláskor 7-8 óra között szemtanúja voltam annak, hogy egy Mikóházi érkező szekér, amelyen Dókus jelenyenyel ellátott 4 szavazó ült, a Wekerle térre érkezve mintegy 10-15 lépéssel túlhatott a Vörös Ökör kapuján, a Wekerle téren lévő Buza-párti tömeg körül fogta a szekeret, valószínűleg vinni kezdte tanyájuk a Vadász-kürt felé, azután eltávoztam, hogy az esetről jelentést tegyek, — hogy a szóban forgó szekeret a tömeg bevitt-e a vadász-kürtbe arra nem ügyelhettem, de valószínűnek tartom. Ellenállást a szekeren levők sikeresen nem fejthettek ki, azt hallottam, hogy a szóban forgó szekeret, szekeresétől, lovastól be is vitték a Vadász-kürtbe. Az esetet Dókus Gyulával közöltem. A választás reggelén az utcák, és a terek, a járdák, de különösen egyebütt is el voltak lepve Buza-párti elemekkel és pedig nem annyira szavazókkal, mint inkább csöcselék néppel, amely a Buza-párt érdekében és a Dókus pártiak ellenében a legnagyobb terrorizmust gyakorolta, nevezetesen a Dókus-pártiakat szidalmakkal, gúnyvevekkel illette úgy hogy reám ez a terrorizmus oly undorító hatást gyakorolt, hogy én úgy 10 óra körül hivatalos helyiségembe vonultam s azontul csak másoktól hallottam a történetekről.

Pénteken tették a következő valamásokat: **Lesó András** szabómester 10 óra tájban látta, amint vál. elnök a Vörös Ökör előtt egy szekérről vörös tollas szavazót húzogatót lefelé, de tényleg le nem húzta, mert a Buza-pártiak közbeléptek s a szekeret a Vadász-kürt felé húzták. **Borsos János** fogta a kantárszárát, ő vezette el a szekeret. Hogy a szekeren milyen községbeliek voltak azt nem tudja. Dókus-pártit is látott az esetről, de ezeknek nem volt tolljelvényük.

Révész Simon fodrász az imregi Buza-párti választókkal jött be. Reggel 9 óráig a bevonuló szekerek szabadon juthattak a Vadász-kürt elé, ezután a Rieder és Kellner-ház előtti kordonnál a szekérről le kellett szállani és úgy a tanyára vonulni. Egy alkalommal délután több helybeli választóval kereszttül akart menni a Zinner-ház előtti kordonnál, elcinte nem bocsájtották, azután mégis átengedték. Névszerint nem tudja, hogy kikkel volt ekkor. Miután már az imregiek bevonultak látta egyszer a Kellner-ház előtt, mászó a Széchenyi-téren, amint vál. elnök szekeret feltartóztatott, a gyeplő-

szárát megfogva, azt azonban, hogy a szavazót a szekérről ráncigálta volna, vagy hogy tollat húzogatót és kicserélt volna, nem látta.

Stern Lajos pincér látta, amint reggel 7-8 óra közt vál. elnök a Wekerle-téren lévő Roseqberg-ház előtt egy Buza-párti szekeret Schmidt rendőrkapitány segítségével, választókkal, lovakkal együtt, szöröstul-bőröstül bevitték a Vörös Ökörbe. Ugyanezt vallja némi módosítással **Klein Ignác** nőszabó azt is hozzá téve, hogy a Vörös Ökör kapuja ekkor be volt téve, csak erre a szenzációs eseményre nyílt meg. Tanut délután sem a megyekuti sem a Zinner-ház előtti kordonnál nem akarták kereszttül bocsájtani. Szavazati joga nincsen.

Zemplényi György 18 éves órásségéd az imregi Buza-párti szavazókat hozta Gyurkovics kőművesel együtt. A Wekerle-téren rendőrök megakarták állítani, de a lovak közé csapott és így zavartalanul jutottak a Vadász-kürtbe. Bevonuláskor kaptak a tanyán szalonát, kenyeret és palinkát. Déiben is ettek de bizony ez nem volt elegendő, mert azért éhség szomjúságról panaszkodtak az emberek. Egy sörös hordónak oly móhon estek, hogy nem tudván gyorsan csapra verni, összetörték, a sör pedig ömlött széjjel, De azért csak volt szomjúság.

Ladomérszky Béla tanító látta, amint vál. elnök délelőtt 10-11 óra között a Vörös Ökör előtt egy szekeret feltartóztatott, 2-3 rajta ülő kalapja mögül a vörös tollat kitépte De azt, hogy helyette nemzetiszínű tollat tűzött volna oda, vagy hogy a választót lehuza volna, vagy a szekeret vagy választót a Vörös Ökörbe betuszkolta volna, — nem látta.

Szöllőssy Endre: Reggel 8 óra tájban, amikor a rudabányácsi vidéki szavazókkal bejött a városba, akadálytalanul jöhettek be, ekkor még sehol sem állott a katonai zárvonál. Később azután 9 órakor már gyalogsági katonai zárvonál állították a Kellner és Rieder ház között, ekkor a vidéki választóknak itt már le kellett szállaniuk a szekerekről és gyalog a Vadász-kürtig jönniök. A jelzett kordon a járdán eresztette át a választókat. A Széchenyi-téren két katonai zárvonál állították fel és pedig reggel 1/29 óra tájban az egyiket a megyei kútnál, a másikat a Zinner háznál, az utóbbi azonban reggel csak egy fél óráig állott, ezután feloszlattak, délután ismét ott láttam. Ezen kordonon d. e. szabad volt a közlekedés, délután már nem. Hogy kiket tartóztattak fel, névleg megnevezni nem tudja. Helybeli tekintélyes iparosok voltak. Némelyeket át bocsájtott. A Széchenyi és Wekerle-téren az említett három kordonon kívül állandóan más katonai kordon nem állott, azonban rövid időre mintegy félórán át állott katonaság a Reichard Samu és a Haas Lipót háza között. Oly választót nem tud megnevezni, aki a katonai kordonok miatt nem szavazhatott volna. Déiben 1-2 órakor a megyekuti kordon egy szekeret, amelyen nagyobb hordó volt, kereszttül bocsájtott, de hogy mi történt tovább a szekérről, azt nem tudja, mert eltávoztott. Látta a Vörös Ökör kapujától délre, hogy vál. elnök egy szekeret feltartóztatott, megfogva a gyeplőszárát, de sem azt, hogy tollat húzogatót, vagy hogy választót ráncigált volna, nem látta. A Buza-pártiak bent voltak a Vörös Ökörben, mert hallotta, hogy hangos lármával kivánczolnak onnan kifelé. Nem lehetett a kapun bejutni, tömegesen ostromolták, én is. De felhagytam vele, mert azt mondták, hogy a csendőrkapitány becsukta.

Szemes Péter: Este 10 órakor a Bilanovias üzletétől kereszttben húzódva állott egy gyalog zárvonál, a járdán csendőrök is. Ezek nem akarták át eresztetni többeket, akiket akkor szavazásra vitt. Névszerint megnevezni nem tudja a jelzett szavazókat, csak éppen egy megholt szavazót, Hacskajló g. kath. segédlelkész, aki azonban le szavazott. A Vadász-kürtben nem volt

enni, inni való, a szomjas szavazók egy hordó poshadt vizet kezdtek inni, erre már megkérdezte a vendéglőst és pincérjét, miért nem adnak a népnek enni, inni. Ezek azt mondták, hogy a katonai kordonok miatt nem lehet behozni sem élelmet, sem italt. Látta, hogy gulyás főtt s látta, hogy ezt déiben szét is osztották, de ez nem volt elegendő. De hogy ezt a kordon megakadályozta volna, azt tanu nem látta. — Hét toronyai ember kiszökött délután 2 órakor a Vadász-kürt kapuján. A délelőtti folyamán figyelmeztettek, hogy a Dókus-pártiak csábítják ki a Buza-párti választókat a Vadász-kürtből, erre a Vadász-kürt hátsó oldalán tapasztaltam, hogy egy kék gyári ruhába öltözött gépész-féle ember egy öreg paparszittel beszélt a kuglizó háta mögött. „Győjjön, győjjön!” mondotta a paparszittel. Ebből következtettem, hogy csábít, közbéletem telát, figyelmeztettem, elhalványult s eltávozott. Az öreg paraszt benn maradt. A Vadász-kürt kerítése mögött a szomszédos iskola udvarán láttam dr. Nyomarkayt amint Vágó iskolai igazgatóval beszélgetett. Azt azonban, hogy ők csalogattak volna, nem látta. Egészen a Kellner ház szögletétől látta, amint vál. elnök egy Buza-párti szekeret feltartóztatott a Szakácsy cukrászda előtt. Oly messze volt, hogy azt nem látta vajjon a gyeplőt fogta-e, vagy a szekérre felhágott-e, de azt már látta, amint a zsebéből kivett egy nemzetiszínű tollat s azt a szekeren ülő Buza-párti kalapja mögé tűzte. Azt a szekeret azután a rendőrök a Vörös Ökör felé vitték. A választási elnök akkor volt feléje fordulva mikor kivette a tollat, akkor azonban mikor betűzte már visszafordult.

Kiszi Kálmán kötelgyártó: cékei Buza-pártiakkal jött be 26 szekérral akadály nélkül a Vadász-kürt elé, ugyan csak akadály nélkül beszállították őket a tanyára, ahol aztán mindjárt éhségről panaszkodtak, Bokros nem adhatta kenyeret, — azt mondta — a kordonok már ekkor nem engedtek kenyeret behozni. A cékeik kettőig ittak palinkát, két hordócska sört, szalonához egy kosár zsemlyét, azután ebédre valamit, nem tudja mit, de azért éhségről panaszkodtak. Azt sem látta, hogy éhség, szomjúság miatt kiszöködtek volna a Vadász-kürtből, azt sem, hogy a kordon élelmet hozó szekeret feltartóztatott volna. Délután kijöhetett a Vadász-kürtből a Dohánytözsdeig, vett is öt pakli szivart, de már visszamenet a Dohánytözsde előtt kereszt, a Vadász-kürt előtt gyalogsági hossz-kordon nem bocsájtotta kereszttül s a hátsó kőfalon juthatott be a tanyára. Szavazati joga nincsen.

A mai szombati napról következő számunk hoz tudósítást.

VÁRMEGYE ÉS VÁROS.

(Rendkívüli megyegyűlés. Zemplénvármegye törvényhatósági bizottsága április hó 8. napján Hadik Béla gróf főispán elnöklettel rendkívüli közgyűlést tart. Előző napon az állandó választmány fog ülésezni.)

(A vármegye Hivatalos Lapja mai számában közli a belügyi kir. miniszternek 13.597/I. számú ez évi körrendeletét, mely utasításokat tartalmaz, hogy az országos képviselőket választó névsorának egybeállítás körül mi a teendője a kerületi köldöttségeknek, — továbbá közli a honvédelmi és a földmívelésügyi kir. miniszterek részéről közhírré tétel céljából kiadott pályázatokat, nevezetesen pedig a honvéd Ludovika-Akadémiában, a soproni honvéd főreáliskolában, ugyszintén a hadsereg kassai nevelő- és képzőintézeteiben az 1902-1903. iskolai év kezdetén betöltendő magyar állami alapítványos helyek elnyerésének pályázati hirdetményeit, — végre a gödöllői két éves méhészmunkási tanfolyamra vonatkozó pályázatot és egyéb hivatalos hirdetményeket.)

(Hivatalos hirdetmény. A cs. és kir. hadügyminisztérium által meg-

gedtetett, hogy a tartalékosok közül a folyó 1902. évben azok is tehetnek fegyvergyakorlatot, akik azzal nem kötelesek; a cs. és kir. 65. hadkiegészítési kerületi parancsnokságnak f. évi 164. szám alatt kelt átirata alapján felhívom mindazon tartalékosokat, akik a város területén tartózkodnak és a fegyvergyakorlatra bevonulni szándékoznak, hogy ebbeli szándékukat a városi főjegyzőnél f. hó 30-ig okvetlenül bejelentésük. Sátoraljujhely, 1902. évi március hó 17-én. Székely, polgármester.

(Kegyes adományok gyűjtése.) A belügyi miniszter megengedte, hogy a vármegyénk területén fekvő és a néperkölcsek szelidítése körül magának már évszázadok előtt felejtethetetlen érdemeket szerzett krasznibrodí monostor felújításának költségeire a Szt.-Bazil-rend országszerte hat hónapig, azonban csak a saját hitsorsosai körében, kegyes adományokat gyűjthessen.

(Zivatar megfigyelő és viharjelző állomás.) A földmívelésügyi kir. miniszter Zemplénvármegye közigazgatási bizottságának ama kérelmét, hogy a Hegyalján állami szakértő vezetése alatt álló zivatar megfigyelő és viharjelző állomás létesíttessék, megfelelő költség fedezet hiányában teljesíthetőnek nem találta.

JEGYZETEK

a hétről.

Március huszadikán a budapesti Kerepesi-temető egyik szent sírjára **Kossuth Ferenc** nagy babérokörűt helyezett és könnyezve merengett el a sír fölött. A haza minden fiának meleg honfi részvéte olvadt fel ebben a könnyben, ott dobogott a szíve egy hazafias nemzetnek, ott merengett el a szent sír fölött, amelynek poraiban soha ki nem alvó lánggal lobog a hazaszeretet sugárzó szentsége. A fiu állott az apja sírja fölött s ezen a napon felolvadt az ő forró emlékezésében a mi mérhetetlen imádatunk is, a Kárpátoktól—Adriától, hegyek és völgyek mögül felhangzó hő emlékezésünk.

Virágvasárnap! Ez az időpont: az apostolok oszlása. Már tudnillik ahol vannak apostolai a magyar színeszetnek. Nálunk, Ujhelyben csak ritka vendégek ők, nice állandó helyük e városban, mely pedig központja egy nagy magyar vidéknek s mint ilyen *kulturális* központnak is kellene lennie. Ezért tartjuk fontos kérdésnek az ujhelyi színeszet rendezését, mely még talán olyan formában volna a legmegfelelőbb ha megvalósulhatna az a terv, amit a téli sasionra nézve a Kassa-ujhelyi színeszet egyesítésére kombinációba hoztunk, hogy a kitűnő kassai szintársulat részben a mi társulatunk volna. Mert ha igaz az, hogy a színeszet elsőrendű kulturális hatást gyakorol az sem kétségtelen, hogy csak jó társulattal lehet elérni művészi eredményeket, nem ama közepes s gyenge vendortársaságokkal, melyekhez már évek óta kereszttül volt szerencsénk.

Pedig irodalmi és művészeti reveláció van minden téren és mindenütt. Jó ez így. Mert jele annak, hogy az anyagias gondoktól felszabadult szellem immár merész röpülésel tör előre, hogy szabadon és bátran teljesítse nagy kötelességét, a magyarság jegyében.

Ime a szomszéd városban: Kassin is kitört a márciusi forradalom — a sajtóban. A „Felsőmagyarország” című kassai napilapot egy szép napon ott hagyták össze belső munkatársai, azt adván okul, hogy a szabad véleménynyilvánítást gátolta a lap kiadó-vállalata. A szomszéd városban ennek folytán az egész hét folyamán harcias hangulat uralkodott. A lap természetesen védte a maga álláspontját, az újságírók plakátokkal feleltek vissza. De már a jövő hónap-

tól lesz lapjuk is a „Kassai Ujság”, amely e forradalom nyomain épül fel s kétségkívül nyeresége lesz a vidéki sajtónak.

Kint a mezőn pedig napsugár röppen végig. Zsendül a fű s nemsokára rügybe pattan az almafa virága. Békés szántóvetők járják a földet, munkálják a talajt, melyből a mindnyájunkat tápláló kenyér előkerül. Politikai, művészeti és irodalmi kérdések nem háborgatják a falu esőndjét. És talán szebb, jobb élet ez, mint a modern emberé, a maga idegölő izgalmaival. Mikor így tavasz táján végigsuhan az ébredő természet lehellete a réteken virágokat teremve, akkor az emberben élő ősember valami mondhatatlan vágyat érez, mely arra ösztönzi, hogy menjen ki a tavaszi határba, fűródjön meg a lelke a napsugárban, virágillatban s boruljon keblére ennek az édes magyar anyaföldnek, melyet hűtlen gyermekei — a kivándorlók, oly tömegesen hagynak el.

ZEMPLEN

politikai hírlap

megjelen minden második napon
és pedig:

kedden, csütörtökön és szombaton este megelőzve minden más megyei lapot közöl pontosan és kimerítően vármegyei, városi, községi ügyeket.

Hirrovatában, törvényszéki, közgazdasági, ipar és kereskedelmi rovataiban a tudósítók egész legiója mindenről pontosan, gyorsan és hűen tudósítja.

Irodalmi, tanügyi és színházi közleményeit kiünő belső dolgozóitársai látják el.

A „ZEMPLEN”

előfizetési ára:

egész évre . . . 12 korona.
félévre . . . 6 „
negyedévre . . . 3 „

Hirdetések jutányosan felvételnek.

HIREK.

— A mai hangverseny vendégszereplő művészei megérkeztek már városunkba. *Sebeők* Sárít még tegnap délelőtt fogadta a vasuti állomáson a dalárda elnöksége, *Komlossy Emma* és *Komjáthy János* színigazgató ma délelőtt érkeztek, fogadásukra megjelent a pályaudvaron a dalárda elnöksége és választmánya.

— Kinevezés. *Borsos József* törvényszéki jegyző a beregszászi törvényszékhez albiróvá kinevezetett.

— Husvétit ut Rómába. Lapunk egyik előző számában említettük, hogy a nagy héten Magyarországból nagyobb kiránduló társaság, ezek között a sátoraljai helyi főgimnázium több tanára és tanulója indul Rómába, ahonnan husvét harmad napján térnek haza. — A szép és tanulságos utban városunkból névszerint a következők vesznek részt: *Kovács Endre* főgimn. igazgató, dr. *Hám Sándor* és *Hadady Géza* tanárok, *Maláricsik Lajos* IV. oszt. tan., *Makkay János* V. o. t., *Matolay Viktor* IV. o. t., *Dienes István*, *Hornyak Ferenc*, br. *Huszár László*, *Nyeviczkey Antal*, *Zombory Antal*, *Weinberger Dezső* VII. o. t., *Bakajsa Andor*, *Juhász Jenő*, *Koch Lajos*, *Roth Miklós*, *Szilágyi János* és *Szunyogh János* VIII. oszt. tanulók. Az indulás innen hét-főn délelőtt lesz és másnap Budapesten csatlakoznak a kirándulókhoz, akiket délután külön vonat visz Fiuméba. Onnan Ankonáig hajón, majd ismét vasuton folytatják útjukat Olaszhonnan tavaszi verőfényben ragyogó kék égboltja alatt az örök-város felé.

— A mádi Polgári Olvasókör alapszabályai értelmében ez idén is megülte számos résztvevő jelenlété-

ben a március 15-ikének emlékünnepeit, még pedig a következőkkel: 1. Megnyitó beszéd. Tartotta Pálóczy József ev. ref. lelkész, mint elnök. 2. Honfidal. Énekelte a dalárda. 3. Ünnepi beszéd. Watterschneider Miksa. 4. Hazafias dalok. Énekelte a dalárda. 5. Talpra magyar! Szavaltta Szoural János. 6. Dal egyveleg énekelte a dalárda. 7. Záró beszéd Elmondta Pálóczy József. E helyen is méltó dicséret illeti a dalárda vezetőjét, Kiss Károly állami iskolai igazgató tanítót az ügyes vezetésért s a gyakorlott betanításért.

— A fejlődő város. Senki sem vitathatja el, hogy Sátoraljai helyi város a legutóbbi két-három évtized alatt rohamosan fejlődött, lakossága megkétszereződött, a melynek befogadására természetesen az új lakóházak szárai épültek s a külső részeket egészen új, igaz, hogy mindmáig névtelen — utcák keletkeztek. Kiváltképpen az iparos és munkás osztályhoz tartozók építettek sok-sok egészséges csinos kis lakást, kedves és lehetőleg kényelmes otthont magoknak és családjaiknak. És ennek az osztálynak az építkezési kedve hál istennek ez idén sem hagyott alább. Néhány héttel ezelőtt *Behyna Miklós* folyamodott a csörgői ut és a vasuti gyártelep között elterülő telken utca nyitási engedélyért a mit megadtak s azóta már arra a helyre több ház építésére kérések és kaptak engedélyt. Legújában *Petneházy Sándor* és *Maláricsik Pál* kérnek utca nyitási engedélyt a borsii-ut mentén fekvő telkekre. Az építkezési bizottság ma délután tartott az említett telken helyszíni szemlét.

— A tokaji temetkezési egyesület — mint levelezők írja — évi rendes közgyűlését *Bergler Gyula* tokaji prépost plébános elnökléte alatt e hó 16-án tartotta. A választmány jelentésének ama része, mely az egyesület mult évi működéséről, bevételéről s kiadásairól szól, ugyszint az is, mely a vagyont megállapítja, minden vita, felszólalás nélkül ment keresztül a közgyűlés ítélőszékén. Ellenben az alapszabály módosítását célzó indítványok már majdnem kivétel nélkül nagyobb hullámokat vertek, az a része pedig, mely a tisztviselők fizetésének fölemelését célozza, oly vihart indított a választmány feje felé, hogy ez ülés jó ideig emlékezetes lesz előtte. A „tömeg nem emeljük, nem adjuk” kiáltása elnyelt, tuharsogott minden szót, hiába való volt az elnök intése, sőt lemondással való fenyegetőzése is, a többség nem engedett, s az indítványt tárgyalni sem engedte, annál nagyobb lelkesedéssel pártolta s elfogadta az ellenzék részéről beadott ellenjavaslatot, melyszerint a tisztviselők fizetése nem emelhető, ellenben a már teljesen befizetett tagdíjak ez év elejétől kezdve tökesítésnek felerészben az egylet, fele részben a tagok javára. Az egylet tőkje jelenleg 39 ezer korona. Eddig 200—200 koronával több helybeli egyházközséget segélyezett, csakugyan itt az ideje, hogy legtöbbnyire földhöz ragadt szegény tagjaira is gondoljon. — Ugy halljuk, hogy Sátoraljai helyben most serénykednek egy temetkezési egyesület létesítésén, amely bizony a szegényebb néposztály és szegények iparosok érdekében nagyon helyes és szép mozgalom. Különben, erről máskor majd többet is írhatunk.

— Vízvezeték Eperjesen. A sajtó utján értesültünk, hogy Eperjesen *Bárdos* főispán elnökléte alatt közelebb nagy értekezletet tartottak, a melyen egyhangulag elhatározták, hogy mintegy 400,000 korona költséggel vízvezetékét létesítsenek. Szomszédainknak ezen az emberi egészségre olyan üdvös mozgalomról azért emlékeznünk meg, mert tudomásunk szerint Sátoraljai hely város képviselőtestülete elvben már rég elhatározta a vízkérdés megoldását azonban tudunkkal még ma is a kezdet

kezdetén vagyunk. Ezért talán nem ártunk vele, ha a szünetelő ügyet megbolygatjuk.

— Uj ügyvédi iroda. *Isépy* Tihamér dr. ügyvédi irodáját a Széchenyitéri Szent-Györgyi-házban megnyitotta.

— Véres verekedés. A Hegyalja alsó vidékének duhaj legényei ezáltal sem tagadták meg verekedő jó hírüket. Szerencsen a sorozás utolsó napján, természetesen felborsolt jó kedv uralkodott a leendő hadfiak között s ott ilyenkor nem csoda, ha a csendőrség legnagyobb vigyázata mellett is, súlyosabb kimenetelű verekedés történik. Így esett az megmost is. Csak véletlen akadályozta meg, hogy emberhalállal nem végződött. *Ribovics János* össze veszett barátaival s a szóbeszéd végre egy parázs verekedés lett. A verekedésben *Szabó Gyula* sérült meg legjobban, kinek a karját keresztül szurták, majd egy löcsesél homlokra ütötték. A csendőrség azonnal ott termett s a verekedőket a váróháza börtönébe kötelezte.

— Köszönet-nyilvánítás. Azon megmérhetlen csapás alkalmából, mely felejthetetlen nőm elhunytával sujtott, oly nagymérvű részvét adásban és néhai nőm végtisztességén nyilvánuló s részvéttel párosult tiszteletnyilvánításban volt részem, hogy nem vagyok képes mindenkinek külön — külön, akár szóval akár írásban ezt megköszönni, fogadják azért ez uton legmélyebb köszönetemet. Sátoraljai-Ujhely, 1902. márczius hó 21-én. *Fischer Venczel M. A. V.* szertári főnök.

— Tavaszi lószemle. Sátoraljai-Ujhelyben az évenként szokásos lószemlét a jövő április hó 2-án a Heeskén fogják megtartani.

— Lovak és szekerek összeírása. A lovak és szekerek évenként szokásos összeírását Sátoraljai-Ujhelyben a mult héten befejezték. E szerint a városban van: 3 mén, 214 herélt, 145 kanca ló és 15 csikó, összesen 377. A szekerek száma következő: egy fogatu 13, két fogatu 61, teher szállító egy fogatu 30, két fogatu 126, ökrös szekér 71 összesen 301.

— Betöréses lopások Szerencsen. Szerencséről írják, hogy ottan tizenhatodikán éjjel ismeretlen tettesek két bolthelyiséget feltörték. Weinstok üzletébe a falon bontott jukon hatoltak be s onnan 49 korona 12 fillér pénzt és két ócska lezálogosított ezüst órát vittek el. Az Altman Mihály kereskedését hasonlóképpen kibontották, oda is behatoltak, de itt már nem vehették munkájukat nyugodtan. Két éjjeli ór észrevette garázdálkodásukat s a falban kiásott nyílás elé állva ki nem engedték onnan az ismeretlen nebulókat. Erre a bentrekedtek egyike revolveréből ötször kilőtt, hogy az éjjeli őrköt megrettentse s így könnyűszerrel megugorhassanak. Számításuk sikerült is, mert a keskeny nyíláson, mikor már az örök félrebb állottak, egymásután kifelé bujkáltak. Am az alabárdos vitézek csakhamar ott termettek s ütlegetni kezdték a két rablót. Ezek szívesen túrték az ütlegetek addig, míg teljesen a szabadba nem jutottak, itt aztán mindketten megugrottak. Az örök elkeseredésükben rángatva az új lovagjait, egyikükről sikerült leszakítani a tarisnyát, amelyben az ellopott pénzt és a két ezüst órát meg is találták. Így tehát kár tulajdonképpen nincs. Most a csendőrség nyomozza őket. Az otthagyt bűnjelek nyomán most könnyebben el is csiphetik őket.

— Általánosan ismeretes, hogy a csúz és köszvényes bántalmak legjobb gyógyszere a Zoltán-féle kenőcs, mely még a legmakacsabb csúz és köszvényes bajokat is néhány nap alatt meggyógyítja, mit számtalan elismerő és köszönő level bizonyít. Üvege 2 K. Zoltán B. gyógytárában Bpsten.

— Panama Beregszász város pénzügykezelésében. Beregszász képviselőtestülete legutóbb tartott ülésében foglalkozott azon polgármesteri jelentés-

sel, mely a városi pénztárban a hiányos pénzügykezelés folytán évek hosszú során keresztül előállott zavarokról szól, mely hír szerint már eddig is több ezer koronára rugó kárt okozott a városnak, és az ez ügyből kifolyó intézkedésekkel, melyeket az eddig megállapított hiányok fedeztetének biztosítása végett a polgármester megtenni hivatalos kötelességének ismert.

— Rendőri hírek. Lótólvajlás. Lapunk mult számában említettük, hogy a rendőrség a kőboreigányok birtokában talált két gyanus lovat lefoglalt. Azóta már kinyomozták a lovak gazdáját. *Kesztenbaum Mór* eszenyi bérlő a tulajdonosuk, az ő istállójából lopták e hó 13-án éjjel a kőboreigányok, akik ugyanakkor lószerszámot is loptak. A tettesek eddig még kézre nem kerültek, fogva van azonban a kőbor családból két asszony, a kiket a férfiak mikor neszét vették, hogy baj van a lovakkal elhagytak, maguk pedig elmenekültek. A nyomozást folytató mándoki csendőrség a lovakat és cigány asszonyokat ma elvitte. — *Betörés Kísvárdán*. E hó 18-áról 19-ére menő éjjel Kísvárdán *Gintel Vilmos* óras és ékszerész boltját kirabolták. A betörők a beregszászi rendőrség értesítése szerint ott próbálták értékesíteni a lopott ékszereket, azonban rajta vették, mert a rendőrség elfogta őket s a lopott tárgyak nagy része is megkerült. — *Tolvaj leány*. *Potypinka* érzszinek hívják, még csak 17 éves, hanem a rendőrség előtt már évek óta mint rossz erkölcsű dologtalan tolvaj ismeretes. A minap hozták suppon Miskolezról s már az első nap se hagyta nyugton rossz vére. Egy pár cipőt lopott a miért csak megint a rendőrséghez került.

— Hivatalos nyugta. (A b. keresz-turi honvéd-emlékre való gyűjtésünkről) 145 korona 46 fillér azaz egyszáznegyvenöt korona negyvenhat fillérről mely összeget a *Zemplén* című lap kiadóhivatala mint e hírlap gyűjtését egy darab betétkönyvben és pedig a Zemplénvármegyei Keresk. és Iparbank 4339. számú könyve 145 korona 46 fillér értékben T. Zemplénvármegye köz. letét alapja pénztárába a fenti napló szám alatt alóírott napon, hogy befizetett, ezennel hivatalosan bizonyítjuk. Sátoraljai helyi, 1902. évi március hó 19-én. *Arnótfalvy* főpénztárnok, *Schön* ellenőr.

— Hivatalos nyugta. 271 korona 10 fillér, azaz kétszázhetvenegy korona tíz fillérről, mely összeget a *Zemplén* című lap kiadóhivatala mint a lap gyűjtését két darab betéti könyvben, és pedig a sátoraljai helyi Takarékpénztár 14398. számú könyve 147 korona 30 fillér és a sátoraljai helyi Takarékpénztár 14367. számú könyve 123 korona 80 fillér értékben T. Zemplénvármegye Kossuth-szobor alapja javára a fenti napló szám alatt alóírott napon hogy befizetett, ezennel hivatalosan bizonyítjuk. Sátoraljai helyi, 1902. évi március hó 19-én. *Arnótfalvy* főpénztárnok, *Schön* ellenőr.

TANÜGY.

Idők jele.

— márczius 19. j

Alig pár hete annak, hogy a valás és közoktatásügyi minister rendeletet intézett a tanfelügyelőkhöz, amely szerint a tanítónői képesítéseket jövőre korlátozza azon indoklással, hogy: „a tanítónőknek egyre növekvő száma, komoly társadalmi baj bekövetkezésére vezetethet.”

Ugyan mi is lehet ezen társadalmi baj? Hát mi más, mint az, hogy sok a képesített tanítónő, kevés az állás; nincs annyi állomás, amely a már ezerekre menő képesített kisaszonnyokat befogadhatná, szóval: „sok a halász kevés a foka.”

Hát tökéletes igaza van a minis-ternek, midőn konstatalja a már nemcsak bekövetkezhető, de sőt már is

bekövetkezett társadalmi bajt. Mert nem az a baj, hogy rengeteg számú képesített tanítónő — leány van; mert hisz a műveltség, a diploma sohasem baj, de igenis az a baj, hogy annyi és annyi reményeiben letört, illuzióiban kifosztott diplomás leány, csüggedten, szárnyaszegdeden, kilátás és kenyér nélkül... családában lett gazdagabb, — kik között a legnagyobb kontingens megrokkant testtel és megtört lélekkel sirathatja azon keserves-nélkülözésekkel teljes munkát, fáradságot, amelyre egy független tanítónői állás, pálya áhitatos reményében áldozta ifjúsága legszebb éveit, s ez évek naiv örömeit.

A miniszter ha nem is nevezi meg, de tényleg ime már is konstataja a megtérő, tényleg létező női proletáriátust. Tagadja talán valaki? Megkell nézni a székesfővárosi, a vidéki állomások egyik-másikának betöltését, s azonnal tisztában lesz e komoly, de tájdanosan sajnós „társadalmi bajjal.“ Oh, mennyi, — a női állást, hivatást megalázó futkosás, protekció-hajszka, ideges fűhöz-fához kapkodás világítja meg ezen szerencsétlenek, s önhibájukon kívül a létfontartás csodá-jébe került lelkek vergődését, igyekezetét, hogy bár egy picit, de biztos révpárhoz juthassanak.

Mert az állapot ma ez: az állás mindég késik s a szegény diplomás kisasszony képesített kész tanítónő ott vergődik abban a lenyűgöző hinárban, melyben évek hosszú sora óta annyi fiatal leány csüggedten vesztegel. Tanult nagy szorgalommal, végzett szép sikerrel, előtte egy ideális pálya, amelynek útját azonban előtte a kínos várakozás kapui zárják el és nincs mihez kezdenie, mert sokkal több a képezdékét végzett fiatal leány, mint a tanítónői állás.

És miért e rettenetes helyzet? Hát csak egyszerűen azért, mert nagybölcsen elfeledték a kormány intézői annak idején jó eleve az úgynevezett: „*numerus clausus*“ alkalmazni, vagyis csak annyi növendékét engedni föl venni a képezdékébe, amennyit előreláthatólag elhelyezni, állás és kenyérhez juttatni képesek s ezen rendszabály nem is új, nem is annyira ismeretlen az életben; mert pl. az ügyvédek kamarai országos gyűlése, csak a közel múltban harcolt mellette s kívánja életbe léptetni, míg a *papi pálya* a *katonai pálya* stb. képzőintézetiben régen divatban van az u. n. „*numerus clausus*.“ — S ez által megvan akadályozva a sok lógó, ég és föld között fityegő képzett, de állás nélkül levő kreaturák proletarizálása.

De az a sajnós tény, hogy nálunk minden tett, szabály, cselekedet — csak félrendszerű, a legüdvösebb reform is, csak idegen kapkodás, mároról-holnapra való experimentálás. Pedig a tanítónői pálya — komoly realitás és igazán hivatásos pálya, mely éppen a női nem szempontjából, hogy úgy mondjuk „*ex asse*“ természetes hivatást képez, avval kvadrál.

Annál csodálatosabbnak tűnik föl tehát, hogy most egyszerre minden gondos előrelátás és átmenet nélkül oly veszedelmesnek ismerik föl a magas minisztérium közegei a tanítónők túlnyomó számát, mely immár a társadalom organizmusát komolyan fenyegeti. S ebben meg is lehetne nyugodni, mert hiszen az igazság minden ténye, látszata e mellett szól és bizonyítja maga a közélet. De mégis furcsán veszi ki magát, hogy míg az egyik oldalon látják és konstataják a bajt, addig a másik oldalon a „*tisztelt magasabb hölgyek*“, női gimnáziumok részéről bekövetkező s előbb-utóbb okvetlen be is következő sokkal nagyobb és komolyabb veszély, bajra rá sem hederitene, arra szemet sem vetnek. *Pedig az lesz csak az igazi, a komoly, a társadalmi veszélyes baj.* Itt van csak igazán megvetve a valódi női proletárság melegágya. Ezek lesznek azután azon igazi szellemi proletárok, akik üres fejjel, hitben hideg, de fennhéjázással és göggel telített szívvel, aranyos, cifra és délibá-

bos képzelődéssel nekirugaszkodnak majd az életnek, amely a legtöbbnek nem konvensi állást, katedrát, hanem családost, bünt, sarat, nyomorúságot és szenvedést, összefoglalva: a *léhaságnak szülőanyját fogja* nyújtani és majd áldozatul követelni ezen tudálos drága kisasszonykakat. — Oh mert a realitás élet igen szigorú, kimért és kegyetlen; utjai nagyon göröngyösek s nem szinaranyval köveze és a délibáb festői képeivel vannak ékesítve, sőt ellenkezőleg, a világ tele van bünnel, nyomorúsággal, sár, piszok és szegénységgel, szenvedéssel s mentül kevesebb verőfényvel.

Hány diplomás hullával, mennyi ütött-kopott lelkekkel fogunk majd találkozni rövid idő múlva, annak csak a kegyes ég a megmondhatója! Hány-nak fogja majd a realitás élet hétköznapjainak szürkesége himporát leverni, beteges ambícióját leperzselni, sárral, piszokkal befröcscenteni azok közül, akik ma az egyetemen 102-en, a gimnáziumokban több százakra menő számmal egy jövendő fényes pálya kormánypalcáját hordozzák a táskájukban és a nagyraagyás, hiuság ördögétél kifestett képzeletükben.

Valljon nem okos, nem célszerű s a tanító-kisasszonyok immár tultengő számán nem megokolt dolog lenne *máris praeventive vámvonalat állítani* ezen szellemi ragály ellen? Mi azt hisszük, hogy igen; mert ezer más állítással szemben ismételve csak azt mondjuk, amit a józan ész, az emberi hivatás, cél, rendeltetés kijelöl, hogy jöhetnek, mehetnek nemzedékek, jöhet a női emancipáció; a *nők legedesebb köre, Istentől, és maga a természetből rendelt, arra utalt hivatása, munkája, mégis csak a család, az édes anyai állás marad.* Ha valamiben, ebben az egyben illik és kötelesség a konzervativizmus, a multhoz való erős és szívós ragaszkodás. Ezen mult megvilágítja a jövőt, kijelöli az egyedül helyes utat s mély bölcsességre, igazságra oktat. Hajh! de más színezete is volt akkor az életnek: a nő nem hajtotta tudományos pályára a fejét; tanulta és tudta a női kötelességeit és szigoruan megtartotta azt, amire a nő hivatva volt, van ma is. A leány félénk és szerény volt, miként Arany János mondja: „*leányi szemérem leköti a nyelvét*“ — s nem kérhetett és adhatott hajfűrtöt az ezer és száz „*felejtethetetlenek*“. — Nem volt szecesszió, nem volt realitás, beteges ambíció, felületes képesítés, üres hab és buborék; az eszményi legdrágábbakkal való szédéltség; — de igenis, volt idealizmus, naivság és melegen érző hű szív, egészséges lélekharmoniajának magasztos eszményi egyetértése, szentsége. — Ez kell s szükség, ma is, a jövőre is — s nem üres hóbort s beteges experitumok s végtére testi-lelki nihil.

Demeter János.

IRODALOM.

A „*Magyar Remekírók*“ első nyomása és kiadása nem fődözvén a művelt magyar olvasóközönség keresletét, a „*Magyar Remekírók*“ eddig megjelent öt kötetéből, névszerint Arany János, Csiky Gergely, Garay János, Tompa Mihály és Vörösmarty Mihály kötetéből utánnomást készített a Franklin-Társulat. Kezünkbe vévén a köteteket és lapozgatván bennök, örömmel győződünk meg arról, hogy amit a közönségnek ígért a Franklin-Társulat, becsületesen be is váltotta. A betűk stíljé olyan, melyhez hasonlót nem talál az idő szerint magyar nyomtatványon, mert ez a betűfaj ma még egy könyvsajtóban sincs meg az országban, de Ausztriában sem. Épp ily sajátos a papír; nem fénylő és sima, hanem mint a hires elzevir-nyomtatványok hollandi meritett papírja; erős, fénytelen és mégis feltűnően csekély súlyú A vastag kötetet kézben tartani nem fárasztó. A kötés is az angol könyvtári kötések mintájára, nemesen egyszerű cifra sá nélkül való. Azt hisszük, hogy a munka

tipográfiai kiállítása iskolát fog teremteni s utánozni fogják; bizonyára nagy hasznára a nemzeti művelésnek, amit fejlesztési hivatva van.

A *Zenélő Magyarország* zongora és hegedű-zeneműfolyóirat most megjelent 6-ik füzetét a következő szép zeneműajdonságokat közli: I. Egressy Béni után Barna Izsó „*Talpra magyar*“ hazafias dalt Petőfi Sándor szövegére. II. Huber Sándor. „*Sellők tánca*“ — *Tanz der Wassernissen*. III. Dóczy József „*Arva madár*“ és „*Ha te engem igazán szeretnél*“ magyar dalokat. A havonta kétszer és mindenkor ily változatos és aktuális zeneműajdonságokat közlő zeneműfolyóirat előfizetési ára 1/4 évben 6 füzetre (66 zeneoldala) 3 korona. Előfizetheti a *Zenélő Magyarország* zeneműkereskedésében Budapestben, VIII. József körút 22—24., honnan mutatványfüzetet 60 fillér beküldése ellenében bérmentve küldenek.

KÖZGAZDASÁG.

* A kivándorlásról, mely most politikai, társadalmi és közgazdasági életünk egyik legjelentősebb kérdése, melynek megoldásáról mostan úgy a kormány, mint a társadalom igen élénken foglalkozik, *Demeter János* falukusi plébános, lapunk dolgozótársának jeles tollából egy figyelemreméltó érdekes cikksorozatot indítottunk meg. A sorozathól már eddig két közlemény jelent meg, időnként rövid megskatitással tovább közöljük ezt a szakavatott érdemes tanulmányt.

Közönség köréből.

— Alak és tartalomért a beküldő felelős.

Nyomtatott megjegyzésekre.

Ez évi március hó 19-én Zabovnyik Gyula volt rendőrnek személyemmel kapcsolatban tett vallomása F. H. című újság magyarázatokkal fűszerezi. Szabad legyen a nyilvánosság előtt igazolnom magamat s ezért kérem, méltóztatassék becses lapjában soraimnak helyet engedni.

Ugyanazon lapban kiszíneztek, hogy Literáti Nagy János városi rendőr elbocsajjtása a petícióban történt kihallgatással mennyiben függ össze.

Én megtettem a vallomásomat, eskü alatt vallottam nem is foglalkoznék ez ügygel továbbra. De mert egy újság olyanra vetemedhetik, hogy az ilyen kényes ügyeket, amelyek az ember hitbeli lelkiismeretével vannak összefüggésben, a nyilvánosság előtt személyes kedvtelése s egyéni előnyei szerint tárgyalja, éppen ezért kénytelen vagyok én, mint az állami jogrendnek egyik közege szintén a nyilvánosság előtt keresni orvoslást. Ezért kérem a szerkesztősgöt, méltóztatassék soraimnak helyet adni.

Zabovnyik Gyula rendőrségi működése ugyancsak röviden tartott és pedig 1901. évi október hó 1-től, december hó 15-ig. Ezen rövid idő alatt több ízben szolgálatból bevonultam, botrányosan részeg állapotban jelentkezett, egy ízben pedig ittas állapotban dühöngött, levetkőzött, polgári ruhába öltözött és eltávozott, másnap sirva könyörögte vissza rendőri ruháit. Tekintettel hét főből álló családjára, a kapitány ur visszafogadta azzal, hogy egy hónap alatt keressen állást, mert a rendőrségnél ilyen viselkedéssel meg nem tűrhetik. Mivel én ezen tettéért fejelenttem, azóta halálos ellenségem lett.

Most pedig áttérek további vallomására, előre is megjegyzem, hogy nincs szándékomban vallomását megtörni, de csak meggyengíteni sem, csupán az olvasóközönség bírálatát hívom fel arra, hogy 1901. október 1-én került először Újhelybe a rendőrséghez. Ezért október 2-ára, a választás napjára ki sem küldtük, hanem Román János zárkaór biztos tudomása szerint lak-

tanya-ügyeletes volt a délelőtt egész folyamán. Azon vallomása, hogy én neki négy szemközti az általa mondottakat kijelentettem volna, arra már alig találok feleletet. Hogy azonban úgy személyem, mint a rendőrség ebbeli működésére tiszta fényt vessék, ami kötelességem is, el kell mondanom a következőket:

A petíció tárgyalásának megkezdése után a kapitány ur meghagyta, hogy a választás alkalmával szolgálatban állott rendőrök beosztásáról jegyzetet adjak s arról, hogy ki, hol s meddig teljesített szolgálatot és szólítsam föl őket arra, hogy ha esetleg kihallgattatnának, emlékezzenek vissza a lefolyt esetekre s azt tisztán, a valósághoz híven vallják, csakis azt, amit láttak, aminek tanúi voltak, mert aki hamis vallomást tesz, nemesak hogy állását veszti, hanem hamis tanuzásért szabadságvesztéssel is sújtatik.

Ebből a helyes eljárásból csak a korlátozott, a rossz ember tud bármilyen kimagyarázni, amit azok a nyomtatott betűk sejtetnek.

Literáti Nagy János, volt rendőr, elcsapatására az általa, a btk. 232 és 234 illetve 236. §-ába ütköző bűncselekmény elkövetése készítette előjáróját. Ez elbocsajjtás szomorú élő tanuja a helyi közközházban fekszik, az ügyiratok pedig a büntető bíróságnál. Az elbocsajjtásra ő adott okot olyan eljárással, amely a btk. törvénybe ütközik. Ugyan nyugodtan elhetnének városunk közrendje mellett, ha az ilyen embereket továbbra is köztünk szabadna tartani. Egyébiránt pedig az ellenem intézett rágalmak miatt a bírói eljárást már megindítottam és onnan várom és remélem teljes elégteltemet.

Kiváló tisztelettel

Sátoraljai hely 1902 márc. 22.

Vass István,
rendőr őrmester.

TÖRVÉNYSZÉK.

A második esküdtzéki ügy. A múlt évi október hó 29-én Pákh Ilona cselédleányt a Nagy Csebb községhez tartozó Sztász nevű erdőben, majdnem a felismerhetlenségig összeroncsolt fejjel, számtalan sebtől vérezve, halva találtak. — Megindult a nyomozás és a bűncselekmény elkövetésének gyanuja Demó Mihály dénesfalvi lakos cigányra esett, kiről a csendőrség megállapította, hogy október 28-ára viradóra Pákh Ilonával együtt távozott el a dénesfalvi fiatalság táncmulatságáról és Pákh Ilonát a Nagy Csebb felé vezető uton az erdőben kisérté, ezután azonban nyoma veszett, mig nem december 28-án a csendőrök elfogták.

Demó Mihály úgy adja elő a szerencsétlen történetet, hogy ő Pákh Ilonát saját kérésére kísérté el a mulatságból a Nagy Csebb felé vezető uton. — Midőn már mélyen behaladtak az erdőbe, a mellette haladó Pákh Ilonát mind hevesebben üldözte szerelmével, elárasztotta őt — a leány erkölcsi érzületét súlyosan sértő kérésekkel, ajánlatokkal, amelyek azonban eredménytelenül maradtak, s ezért a lázas szerelmi kitérőket csakhamar vad dulakodás váltotta fel, Demó rávetette magát áldozatára, és annak fejét egy csikós bottal, a szó teljes értelmében szét verte, ezután pedig otthagya és véres csikós-botját törülgetve eltávozott.

A kir. ügyészség szándékos emberölés büntetével és a btk. 235 sz. 1 pontjába ütköző bűncselekménnyel vádolta Demó Mihályt, a kinek bűnügyét a májusban összeülő esküdtzéki fogja tárgyalni.

A SZERKESZTŐSÉG ÜZENETE.

M. J. Czigánd. A következő számban közöljük.

Tűzoltás. Kivánság szerint fog megjelenni.

P. A. Bpest. Kedden megkezdjük. Nem közölhetők. Szomorú éjjel (költemény) — Élni mindig ezért (novella)

Kiadótulajdonos: Éhler Gyula.

Szőlőoltványok

szokvány minőségben.

A legkiválóbb 42 bor- és csemegefajokban fajtisztán, teljes jóállással.

ÉLŐKERITÉS.

Gleditschia csemetek és magvak.

Uradalmaknak, községeknek három évi törlesztésre is adatik.

Óriás tövisű, igen gyorsan fejlődő sövénynövény. Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívül csekély kiadással, melyen nemhogy ember, de semmiféle állat, még az apró nyulak sem hatolhatnak át. Minden rendeléshez rajzokkal ellátott útítési és kezelési utasítás mellékeltek. Ezer csemete elég 200 méterre. — Ára 6 frt.

Diócsemeiek. Óriási jövedelmet biztosító voltánál fogva, ennek tenyészése számos gazdaságban az utóbbi időben rendkívül elterjedt.

Szines fénynyomatu főárjegyzék ingyen és bérmentve küldetik minden rendelési kötelezettség nélkül. Az árjegyzéken kívül még egy olyan könyvet kap ezzel, ki azt címére ingyen és bérmentve küldetni kéri, mely nincsen az a ház, vagy család, ahol annak tartalmát haszonra ne fordítanák, városban, falun, pusztán, gazdag vagy szegény családnál egyaránt. Igy még azoknak is igen érdekében áll: kik rendelni semmit nem akarnak, mert benne számos oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek. Czim:

„Ermelléki első szőlőoltvány-telep” Nagy Gábor Nagy-Kágya, u. p. Székely-hid.

A női szépség
elérésére, tökéletesítésére és
fentartására legkitűnőbb és
legbiztosabb a

FÖLDES-féle
Margit-Krém

mely vegytiszta, sem higányt, sem ólmot nem tartalmaz, teljesen ártalmatlan és szírmes.

Törvényesen védve.

Ezen világhírű arezenőcs pár nap alatt eltávolít szeplőt, májfoltot, pattanást, bőrtkát (Mitesser) és minden más bőrbajt. Kisimítja a ráncokat, redőket, himlőhelyeket és az arcot fehérré, simává és üdévő varázsolja.

Legkitűnőbb óvszer a nap és szél befolyása ellen.

Ára: kis tégely 1 kor., nagy tégely 2 kor. Margit hölgyor (3 féle színben) 1:20 k., Margitszappan 70 fill., Margit fogpép (Zahn pasta) 1 kor., Margit arcvíz 1 kor.

A közönség meglepetését ezéző utánzatoktól óvakodjunk!

Postán utánvétellel vagy a pénz előzetes beküldése után küldi a készítő:

FÖLDES KELEMEN, gyógyszerész, ARAD.

Kapható minden gyógyszerárban, drogériában és illatszert kereskedésben.

FŐRÁKTÁRAK S.-A.-Ujhelyben: Kincsesy Péter és Widder Gyula gyógyszerárak

Szöllőkarók eladása.

Van szerencsém a t. szőlőbirtokosok nagybecsű tudomására hozni, hogy jó minőségű 180-as és 2 méteres

szöllőkarókat

olesón bocsájtom áruba.

Szives megkeresésekre azonnal és készséggel válaszolok.

Tisztelettel

Grünspan Herman,
fakereskedő S.-A.-Ujhelyben.

Jdösebb és fiatalabb férfiaknak

egyaránt ajánljuk, idegbántalmak és Sexuális bajok gyökeres gyógyítására,

Dr. Müller tanácsos

ujabb és bővített kiadásban megjelenő orvosi munkáját. 1 K. 20 fillérnek előleges megküldése után portómentesen küldjük meg.

CURT RÖBER Braunschweig.

Bérháztulajdonosoknak és földbirtokosoknak

törlesztéses kölcsönt

42¹/₂ és 50 évre

jutányoson és előnyös feltételek mellett közvetit és értesítést ad

Sárkány József

Budapest, Váci-körút 21.

Hirdetmény.

Nagy-Dobrán Weinberger Miksánál 500 métermázsza **Lóhere** eladó. — Értekezhetni Nagy-Dobrán Weinberger Miksánál.

Tk. 4170/1902. szám.

Árverési hirdetmény.

Az eperjesi takarékpénztár végrehajthatónak Kicsinkó Mihály, Hardi József és társai t.-te.-besi lakosok végrehajtást szenvedők elleni végrehajtási ügyében a kérelem követelékében a végrehajtási árverés 3500 kor. tőkekövetelés és ennek 1874. évi szeptember 7-ik napjától járó 8% kamatai 319 korona 10 fillér végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi 50 kor. 75 fill. továbbá csatlakozó gálszécsi polgári takarékpénztár javára Hardi József ellenében az 1031/901. tjkvi számú végzéssel bekebelezett 232 korona tőke, annak 1901. évi január 17-től járó 6% kamata 5 kor. 45 fillér avagy 1¹/₂% váltódíj 76 korona 82 fill. költség. Ugyanennek javára Hardi József ellenében 205 kor. tőke, ennek 1901. évi január 10-től járó 6% kamata 5 korona 45 fill. óvási, 1¹/₂% váltó díj 86 kor. 41 fill. költség, végül ezeuel csatlakoznak kimondott és a 3093/98. tk. számú végzéssel, a gálszécsi takrék és hitelpénztár javára Simkovics András ellenében bekebelezett 400 korona tőke, annak 1875. évi december 1-től járó 6% kamatai és 72 korona 04 fillér költség.

I. Brezó János jogán B. 25—32, sorszám alatt a Brezó János, Hresko Mihály kk., Hresko Anna kk., Brezó Anna, Brezó Mária kk., Brezó Erzsébet kk., Brezó József kk. és Brezó András kk. tulajdonosok fele része, mely az összes ingatlanoknak 1¹/₁₂-ed részét teszi.

II. Brezó Mihály, Brezó Anna és Brezó Mária B. 4, 5, 6. alattiak jogán a B. 9, 10, alatti

Simkovics András és Simkovics János illetve ezek jogán a B. 15—18. sorsz. alatti Simkovics András néma, Simkovics Erzsébet kk., Simkovics Anna kk., Simkovics Borbála kk. és B. 19—24. sorsz. a. Simkovics Anna férjzett Vlaszcs Józsefné, Simkovics András, Simkovics Mária, Simkovics János kk., Simkovics Péter kk., Simkovics József társtulajdonosok nevének álló jutaléknak felerészére mely az összes ingatlanoknak 1¹/₁₂-ed részét teszi.

III. A B. 7. alatti Brezó Erzsébet jogán a B. 11. 13. sorsz. alatti Demko Mihály, Demko György, if. Demko János nevének álló jutalék fele részére mely az összes ingatlanok 1¹/₁₂-ed részét teszi.

IV. A B. 8. alatti Kicsinkó Mihály nevének álló jutalék fele részére, mely az összes ingatlanok 1¹/₁₂-ed részét teszi.

A C. 33. alatt özvegy Simkovics Jánosné szül. Iván Anna és C. 35. alatt öz. Brezó Mihályné szül. Molnár Anna javára bekebelezett özvegyi haszonélvezeti jog fentartásával 2122 korona ezennel megállapított kikiáltási árban ezen hozzáadással, hogy a mennyiben ezen ingatlanokat az özvegy haszonélvezeti jogot megelőző teher tételek fedezésére megállapított 5000 korona összeg el nem éretnek, az árverés hatálytalaná válik az ingatlanok az özvegyi haszonélvezeti jogok fentartása nélkül az árverés napján újban elárvereztetni fognak.

A t.-terebesi 450. sz. tjkvben. A. I. 1—2 sor 961. hr. sz. alatt felvett ingatlanokból a B. alatti Hardi József nevének álló felerész 1539. kor. a kikiáltási árban.

A tőke-terebesi 699. sz. tjkvben. A. I. 1—15. sor szám alatt felelt (olvashatatlan számok) 2284. 2547. 2603. 2791. 2849. 2954. 3039. 3160. 3242. 3328. 3533. 3589. 3827. hr. sz. a. felvett s B. 1. alatti Hardi József nevének álló jutalék 1539 korona kikiáltási árban.

A tőke-terebesi 519. számú tjkvbn A. I. 1. sor 2472. hr. sz. alatt felvett Hardi János illetve Hardi József illetve Zbojovszki Mihály jogán a B. 6—15. sor szám alatti Zbojovszki Mihály kk., Zbojovszki János kk., Zbojovszky András kk., Zbojovszki Maris kk., Zbojovszki Anna kk., Zbojovszki György, Zbojovszki Anna férjzett Giba Jánosné, Zbojovszki János kk., Zbojovszki Mihály kk., Zbojovszky András kk. nevének álló jutaléka mely az egész ingatlanok felét teszi 290 koronában megállapított kikiáltási árban.

A C. 6. alatti öz. Zbojovszky Mihályné szül. Hardi Gerzanicz Maris özvegyi haszonélvezeti jogának s fentartásával azon hozzáadással, hogy amennyiben ezen ingatlanokat az özvegyi haszonélvezeti jogot megelőző teher tételek fedezésére megállapított 1000 korona összeg el nem éretnek az árverés hatálytalaná válik és az ingatlanok az özvegyi haszonélvezeti jog fentartása nélkül az árverés napján nyíltan elárvereztetni fognak, elrendelte.

Az árverés megtartására határidőül 1902. évi április hó 2-ik napján d. u. 3 órája a T.-Terebes község házához tüzetik ki.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át vagyis 214 kor. 20 fill., 153 kor. 90 fill. és 29 koronát készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt I. M. rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírral a kiküldött kezéhez letenni vagy az 1881. LX. t.-cz. 170.

§-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételért három egyenlő részletben és pedig az első az árverés napjától számított 30 nap alatt, a másodikat ugyan ezen naptól számított 60 nap alatt, a harmadikat ugyan azon naptól számított 90 nap alatt minden egyes vételár részlete után az árverés napjától számított 5%-os kamatokkal együtt az 1881. évi decz. 6-án 39415. I. M. szám alatt kelt rendeletében előirt módon a gálszécsi kir. adóhivatalnál mint bírói letétipénztárnál befizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíthatni.

Kelt Gálszécsen, a kir. járásbírósg mint tkvi hatóságánál 1901. évi decz. hó 30. napján.

Valkovszky, kir. aljbíró.

„Benczur Testvérek Cémentgyára”
MOGYORÓSKÁN.

Posta helyben, Zemplén-megye, vasúti állomás Örmező.

Készit: Poctland és Román cementet és padozat lemezeket legjobb minőségben

Ár- és es mitalap k.vánatra bérmentve.

Ügynököket

magas jutalék mellett keres a 22 év óta fenálló **C. Klemt-féle rolletta-gyár Braunauban** (Csehország). A cég kellő jó működés és referenciák mellett az utazóknak privát felek meglátogatásához szükséges engedélyt is kieszközöl.

Hordókat

használt petroleumosat, olajosat, kátrányosat vásárol a legmagasabb napiár mellett az első sátorlajuhelyi petróleum-finomító részvénytársaság.

Hirdetés.

A józseffalvi (Sárospatak tőszomszédságában) körjegyzői és anyakönyvvezetői hivatalban egy segéd április 1-től alkalmazást nyer. Fizetése: havonként 30 korona s némi mellékjövedelem — mosás és ágyneműn kívül külön lakás, kiszolgálás, teljes ellátás és 60 korona anyakönyvvezető helyettesi tiszteletdíj.

Közigazgatási tanfolyamot végzetek előnyben részesülnek. Bizonyítványok lehetőleg arccal küldendők.

Józseffalva, (u. p. Sárospatak) 1902. márcz. 17-én.

Turián Gábor,
körjegyző.

Eladó

kitűnő here — és gypszena és szecsának alkalmas rozsszalma. — Felvilágosítást ad **Szerdahelyi Vincze** Rad u. p. Szomotor.

ÉRTESÍTÉS.

Van szerencsém a n. é. közönség n. b. tudomására hozni, hogy mindennemű ingatlanok vételt — eladását, — bérbéadását avagy bérbevételét a legelőnyösebb feltételek mellett s a legrövidebb idő alatt közvetitem

Jóhirnevű vendéglőmben kitűnő asztali bor 40 krtól 44 krig, — továbbá valódi hegyaljai szamorodni 1 forint 20 krtól 1 frt 60 krig kapható.

Weinberger Manó,
S.-A.-Ujhely. Korona u.

Remekírók Képes Könyvtára

KIADJA A LAMPEL R.-FÉLE (WODIANER F. ÉS FIAI) cs. és kir. udvari könyvkereskedés BUDAPEST, VI., ANDRÁSSY-UT 21.

Az első gyűjtemény a magyar könyvpiacra, amely egyöntetű díszes könyvtári kiadásban felöleli egy magyar remekírók, valamint a világ-irodalom klasszikusainak színét javát. Minden kötetet a szerző arcképe és kiváló magyar és külföldi művészek illusztrációi díszítenek. A remekművek teljes megértését életrajzi bevezetések, jegyzetek és magyarázatok segítik elő.

A BEVEZETÉSEK SZERZŐI:

Ábrányi Emil	Junius (Z. Kiss B.)
Alexander B.	Kossuth Ferencz
Ambrus Zoltán	Négyessy László
Angyal Dávid	Palágyi Menyhért
Bánóczi József	Radó Antal
Balassa József	Rákosi Jenő
Béthy Zoltán	Riedl Frigyes
Dóczi Lajos	Szász Károly
Endrődi Sándor	Váczy János
Ferenczi Zoltán	Váradi Antal
Haraszti Gyula	
Hegedűs István	
Hevesi Sándor	

hítkhez még sok díszes név fog csatlakozni.

A magyar és a világirodalom kincsesháza.

SZERKESZTI:

RADÓ ANTAL

Az egyes kötetek mindegyike egyforma alakban, szép és tiszta nyomással egyöntetű, tiszteres színnyomatú díszes be-kötési táblában jelennek meg rajta az illető író arany-dombormű arczképével.

A könyvszekrénynek, a legékeesebb szalonban és az egyszerű polgári otthonban egyaránt, e gyűjtemény nemcsak tartalmánál, hanem külsejénél fogva is feltűnő ékessége lesz.

A magyar remekírókat illusztrálják:

Bihari Sándor	Neográt Antal
Garay Ákos	Réthy Lajos
Gergely Imre	Telegdy László
Hegedűs László	Tull Odón
Zichy Mihály és mások.	

A külföldi remekírókat kiváló külföldi illusztrátorok képei ékesítik.

A gyűjtemény 50 kötet.

Megjelent már a következő hét kötet:

- I—II. Petőfi összes költeményei. Bevezette Ferenczi Zoltán.
- III—IV. Kisfaludy Sándor összes költeményei. Bevezette Junius.
- V. Shakspeare remekei I. Bevezette Alexander Bernát.
- VI. Molière remekei I. Bevezette Haraszti Gyula.
- VII. Tóth Kálmán válog. költeményei. Bevezette Endrődi S.

RÖVID IDŐKÖZÖKBEN KÖVETKEZNEK:

(A kiadócéggel fentartja az esetleges változtatás jogát.)

- VIII. Berzsenyi Dániel: Munkái.
- IX. Schiller Frigyes: Költeményei. Ford. Dóczi Lajos.
- X. Madách Imre: Az ember tragédiája és egyéb munkái.
- XI. Kossuth Lajos: Válogatott Munkái. Sajó alá rendezte Kossuth Ferencz.
- XII. Homeros: Iliásza. Ford. Kemenez (Kempfi) József.
- XIII. Tóth Ede: Válogatott Munkái.
- XIV. Shakspeare: Remekei. II.
- XV—XVI. Kisfaludy Károly: Válogatott Munkái.
- XVII. Reviczky Gyula: Munkái.
- XVIII. Heine: A Dalok Könyve. Ford. Endrődi Sándor.
- XIX—XX. Széchenyi István: Hitel. Világ.

- XXI. Kazinczy Ferencz: Válogatott Munkái.
- XXII. Goethe: Válogatott Költeményei. Ford. Dóczi Lajos.
- XXIII. Kölcsey Ferencz: Válogatott Munkái.
- XXIV. Molière: Remekei. II.
- XXV. Zrínyi Miklós: Munkái.
- XXVI. A Régi Magyar Irtészet. (XVI. és XVII. század.) Balassa Bálint. — Tinódi Sebestyén. — A Kurucz Költészet. — Csöngyösi István.
- XXVII. A Régi Magyar Költészet. (XVII. század és XIX. század eleje.) Faludi Ferencz. — Virág Benedek. — Gadányi József.
- XXVIII. A Nibelung Ének. Ford. Szász Károly.

- XXX. Garay János: Válogatott Munkái.
- XXXI. Pázmány Péter: Válogatott Munkái.
- XXXII. Shakspeare: Remekei III.
- XXXIII. Firdausi: A Sahnáméból. Ford. Radó Antal.
- XXXIV—XXXV. Vörösmarty Mihály: Munkái.
- XXXVI—XXXVII. Byron: Don Juan. Ford. Ábrányi Emil.
- XXXVIII. Homeros: Az Odyssea. Ford. Kemenez (Kempfi) József.
- XXXIX. Csokonai: Válogatott Munkái.
- XL. Leopardi: Összes Költeményei. Ford. Radó Antal.
- Musset: Válogatott Költeményei. Ford. Radó Antal.
- XLI. Goethe: Faust. Ford. Dóczi Lajos.

- XLII. Miksa Kelemen: Törökország levelei.
- XLIII. Shakspeare: Remekei. IV.
- XLIV. Aischylos, Sophocles, Euripides: Válogatott Munkái. Ford. Váradi Antal, Zilahy Károly, Kemenez (Kempfi) József és Radó Antal.
- XLV. Deák Ferencz: Munkái.
- XLVI. Katona József: Válog. Munkái.
- XLVII. Virgilius: Aeneis. Ford. Barabás Szabó David. A fordítást javította Radó Antal.
- XLVIII—XLIX. A Magyar Népléleket Kincsesháza.
- L. Bajza József: Válog. Művei.

A csillaggal jelzett írók műveiben az immár közeli időpontban fognak megjelenni, a mikor a törvény szerinti kiadásuk kincsesházáknak.

Sziveskedjék a rendelőljegyet bármely könyvkereskedés címére kitölteni és a könyvkereskedésnek megküldeni.

MEGRENDELŐ-JEGY

.....könyvkereskedő urnak

Ezennel megrendelem a Remekírók Képes Könyvtára I. sorozatát 50 kötet. Lempel Róbert (Wodianer F. és Fiai) kiadása. Ara remek diszkötésben 200 kor. Évente 6 kötet jelenik meg.

A részletek a szállítástól kezdődően minden hó 1-én Önnek fizetendők mindaddig, míg a mű teljes vételára kifizetésre nincs. A részletek be nem tartása esetén a folytatolagos kötetek a részletek pótlására visszatartandók; a lejárt s le nem fizetett részleteket Önnek jogában áll portóköltéség hozzászámítása mellett postai megbízással beszélni, melynek be nem váltása esetén a részletfizetési kedvezmény megszűnik és a rendelés vételára esedékessé válik. A megrendelés vissza nem vonható.

A fenti előfizetési feltételeket tudomásul veszem és ezek alapján ezennel megrendelem a fentnevezett művet 250 kor. vételeért, fizetendő 8 koronás havi részletekben és kérem az első hét kötet megküldését. Az első részlet utánveendő.

Külön kikötés:

Lakhely és kelet:

Név:

Állás:

Tessék olvashatóan aláírni.

Az illetéki díjjegyzék 30. tétele értelmében bélyegmentes.

A Remekírók Képes Könyvtára a következő kiadásokban kerül forgalomba:

Az 50 kötet ára füzve 200 korona.

Az 50 kötet ára vászon diszkötésben, többszörös színnyomatban, az írók dombornyomásu arcképével 250 korona.

Az 50 kötet ára amatőr felbőklötésben 500 korona.

Ugy a füzött, mint a kötött kiadás 3 koronás, az amatőrkiadás 10 koronás havi részletek mellett kapható. Az első részlet lefizetése után a gyűjteményből a folyó 1901. év végéig a már megjelent első hét kötet szállítatik. Az első hét kötet tehát már ez évben birtokában lesz a megrendelőnek. A sorozat többi kötetei sorrendben szállítanak a pontosan betartott havi részletekkel szemben, évente legalább hat kötet.

A megrendelési feltételekből kitűnik, hogy a kiadócéggel valóban azt tartotta első sorban szem előtt, hogy e nagyszabású gyűjtemény, a magyar és a világirodalom kincsesháza, a legerényebb viszonyok között élők otthonát is ékesíthesse. Napi 10 fillér megtakarítással oly kincset szerezhet bárki magának, a mely értékét változatlanul megőrzi nemzedékeken keresztül, s apáról fiúra közvetíti a világ szellemóriásainak páratlan hagyatékát.

Alapítva 1866. Alapítva 1866.

FLEISCHER ÉS TÁRSA
gépgyára és vasöntőde
Kassán, Vám-utca 11. szám.

Ajánl:

Gőzkazánokat,
Szesztartályokat,
Viztartályokat,
Gőzgépeket,
szeszgyár berendezéseket,
Malomberendezéseket,

Első zemplén-megyei honi bútór-csarnok
S.-a.-Ujhelyben.

Bútorokat

vásárolni szándékozó n. é. közönséget van szerencsém meghívni a „Vörös ökör” épületében a földszinten és az emeleten nyolcz teremben kényelmesen berendezett

BUTORRAKTÁRAIM

szíves megtekintésére, hol is hazai gyártmányu barok, ó-német és egyéb másnemű stilszerű bútorok a legkényesebb izlésnek is teljesen megfelelőleg, csinos és izlésteljés kivitelben kaphatók.

Egyben van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy bevásárlásaimból haza érkeve, a nagyon előnyösen tett vásárlásaim és a tulhalmazott árukészletem miatt raktáron lévő mindennemű bútorokat tetemesen **leszállított olcsó árban** adom. Miért is kérem b. látogatásukat s ígérem, hogy a n. é. közönség bizalmát mint eddig úgy ezután is igyekezni fogok kiérdemelhetni.

Kiváló tisztelettel
WILHELM HENRIK.

Gömbölyű tölgy szőlőkarók

2 méter hosszúságban:

I-ső rendű hegyezett ezre 44 kor.
I-ső rendű hegyezetlen ezre 40 kor.
II-od rendű hegyezetlen kihányás . . . ezre 30 kor.

Az első rendűek 3-4-5-6-7 centm. vastagak a vékonyabb végükön. — A másodrendűek pedig 1 1/2, 1 1/4-2 1/4-2 1/2-2 3/4-3 centm. vastagok szintén a vékonyabb végükön. — A karók szárazak és szépek.

Megrendelhető:

Hosszufalusy Andornál
Borsod-Nyéken.

Az árak a putnoki állomáson kocsiba rakva értendők.

A Richter-féle
LINIMENTUM CAPS. COMP.
Horgony-Pain-Expeller

egy régi kipróbált háziszert, amely már több mint 33 év óta megbízható bedörzsölésű alkalmazhatik köszvénynek, csúznál és meghűlésnekél.

Intés. Silányabb utazatok miatt bevásárláskor óvatossak legyünk és csakis eredeti üvegeket dobozokban a „Horgony” védjeggyel és a „Richter” czéggel fogadjunk el. — 80 f., 1 k. 40 f. és 2 k. árban a legtöbb gyógyszerertárban kapható. Főraktár: **Török József, gyógyszerésznél** Budapesten.

Richter F. Ad. és társa,
caféz. és ktr. udvari szállítók.
Rudolstadt.

TARTOS SZAGTALAN SZÁRAD
Verital II
Lauge
Christoph

Törvényileg védve.

AVÁLÓDI

Christoph-Lak

A LEGJOBB MAZALÓ ANYAG A PADLÓKRA

Kapható Malátsik György fűszer-kereskedésében
Sátoralja-Ujhelyj

Hirdetések

jutányos áron felvételnek
a kiad hivatalban. (Főtér 9. sz.)

Bor-eladás.

1889. évi saját termésű valódi hegyaljai

szamorodni és asszú-bort

üvegenként is eladok.

Szamorodni 3 K. 20 f. Asszú 6 K. Finomabb asszú 10 K.
literenkint.

könyvkereskedő **LÓVY ADOLF S.-A.-Ujhely.**

Keil-lakk

legkitünőbb mázoló-szer puha padló számára, 1 nagy palaczk ára 1 frt 35 kr. — 1 kis palaczk ára 68 kr.

Szagtalan
padló-viasz „Gloria“

legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer kemény padló számára.

Arany-fénymáz

képekreték stb. bearanyozására.
1 kis palaczk ára 20 kr.

Fehér „Glasur“-fénymáz.

Legjobb szer mosdó-asztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. ujonnan befestésére.
1 doboz ára 45 kr.

Mindenkor kaphatók

BEHYNA TESTVÉREK czégnél **S.-A.-UJHELY.**

Közgyűlési meghívó.

A b.-szerdahelyi immunis homoki szőlőtelep

részvénytársaság részvényesei

folyó évi április hó 6-án délután 2 órakor

Sátoralja-Ujhelyben a Zemplénmegyei kereskedelmi ipar-, termény- és hitelbank helyiségében tartandó

évi rendes közgyűlésre

tisztelettel meghívotnak.

Tárgyak:

1. Jelentése az igazgatóságnak és felügyelő-bizottságnak az 1901-ik évi gazdálkodási eredményről.
 1. Határozathozatal az évi mérleg és eredmény számla megállapítása és a felmentvény megadása iránt.
- A mérlegre vonatkozó igazgatósági és felügyelő-bizottsági jelentést a részvényesek a közgyűlés előtt 8 nappal, naponként d. u. 2-4 óráig Sátoralja-Ujhelyben a Zemplénmegyei kereskedelmi-, ipar-, termény- és hitelbank helyiségeiben Havas Bertalan társulati titkárnál megtekinthetők.

Kivonat az alapszabályok 20. §-ából:

A közgyűlés áll azon részvényesekből, kik a közgyűlés előtti időben részvényeiket az igazgatóságnál ellennyugta és szavazati jegy mellett letéteményezték.

Sátoralja-Ujhely, 1902. évi márczius hó 15-én.

Az igazgatóság.